71STE JAARGANG No. 9064 DINSDAG 6 JULI 1954

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen. Kantoor: Consciëntiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858, Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

POOLSE LANDDAG IN DE STATEN

Willemstad. — Het parlementaire leven in de Antillen beleefde gisteravond een dieptepunt, dat zijn weerga tot nu toe niet heeft gekend. Allereerst poetsten Henny Eman en De Cuba (AVP), nadat de heer F. v.d. Valk als wnd gouverneur was beëdigd, de plaat, zodat er geen quorum was en de Regering nogmaals bitter voor het feit werd gesteld, dat de meerderheid, waarop zij in de Staten steunt, slechts een fictieve is. Maar alsof dat alleen nog niet genoeg was, werd het toppunt van de parlementaire aftakeling eerst bereikt toen tijdens de debatten over wat wèl en wàt nièt in de (besloten n.b.) commissievergadering was gezegd of gesproken, de meningsverschillen zó hoog opliepen, dat het bijna een handgemeen werd. In de twist, waarbij enkele Statenleden bij gebrek aan argumenten hun stemvolume-regelaar open draaiden om luide hun zienswijze te propageren, moest de voorzitter van de RR, mr dr M. F. da Costa Gomez, interveniëren, door enkele Statenleden, die in de gevechtshouding stonden opgesteld, te scheiden. En uiteraard was dit koren op de DP-molen, want een voor een hupten de Democratische Statenleden, dit tot toen hun heil in de koffiekamer hadden gezocht, de zaal binnen om vergenoegend te zien, wat er toch wel aan de hand was.

Geen quorum door afwezigheid van AVP

Mr. F. v.d. Valk als Wnd gouv. beedigd

Toen de Commissie van Ontvangst, bestaande uit de heren J. Abraham, H. P. Kwiers en Porf. Croes, de wnd gouverneur, deftig gestoken in het conventionele rokcostuum, had binnengeleid, de voorzitter der Staten de wnd gouverneur in enkele bewoordingen had verwelkomd en hem daarna beëdigde, waren aanwezig de Statenleden E. B. Daal, Broos, mevr. De Lannoy, Vlaun, Porf. Croes, mr I. C. Debrot, E. Morkos, P. v.d. Hoeven, J. Abraham, H. Eman en De Cuba, alsmede voorzitter Voges. Nèt voldoende dus om het quorum te bereiken, maar hoe anders zou het lopen!

Nauwelijks waren de woorden van de wnd gouverneur verstorven, nauwelijks was de Commissie van Uitgeleide weer in de zaal teruggekeerd, of Henny Eman en zijn satelliet De Cuba stonden ostentatief van hun zetel op en vertrokken zonder een woord te spreken.

Daar de Democraten in de koffiekamer antichambreerden, kon er geen quorum worden bereikt en moesten de leden van de RR, mr dr M. F. da Costa **Gomez, F. Karner, R. Moreno en J. Pauw, lijdelijk toezien hoe de tijd verstreek.** En zij konden tevens ervaren hoe relatief het begrip „coalitie-regeringsmeerderheid" is.

Afgezant

De heer E. B. Daal fungeerde tijdens het door het Reglement van Orde imperatief voorgeschreven half uurtje wachten als „postillon d'amour" teneinde de heer Henny Eman, die buiten de Statenzaal van de sterrenhemel genoot, tot andere gedachten te brengen.

Hij faalde echter jammerlijk, de heer B. Daal trachtte de heer Gomez zelf te overreden met de heer Eman te praten, doch de voorzitter van de RR bleek hiertoe niet bereid en zo verstreek het half uur, waarna de heer P. v.d. Hoeven het woord vroeg.

Waarom?

Omtrent de redenen van het verlaten van de vergaderzaal liepen in de wandelgangen van de Staten talrijke geruchten. Aan de ene kant werd ons medegedeeld, dat de heer Henny Eman bevreesd is, dat het schorsingsbesluit van Yrausquin zou worden teniet gedaan. De houding van Henny Eman was er dan op gericht de Regering te intimideren.

Een andere mening, die gisteravond opgang deed, was de motie van mr I. C. Debrot. In het verdere verloop der vergadering nl. heeft mr I. C. Debrot een motie aangekondigd, waarbij hij de Regering verzocht met spoed over te gaan tot drastische reorganisatie. Hij verzocht de Regering het daarheen te leiden, dat tot aan de verkiezingen een extra-parlementair kabinet zou optreden, die zou steunen op de goodwill van de goedwillende Statenleden. Deze motie zou, indien gisteravond behandeld op een meerderheid van stemmen kunnen rekenen. Henny Eman durfde deze krachtmeting i.v.m. de geringe opkomst van de coalitie niet aan, daar met deze motie — de DP-fractie zou zich in ieder geval van stemming hebben onthouden — het sterk politieke kabinet ten val zou worden gebracht. Maar wij hoorden ook nog een andere reden.

Immers, de zaak van Electra, d.w.z. het verkoopcentrum van electrische apparaten en ijskasten op Aruba, is een dezer dagen gesloten, aangezien op de inventaris executoriaal beslag is gelegd krachtens het vonnis van het Gerecht in Eerste Aanleg. Het betreft hier nl. een vordering voor achterstallig loon met annexen ter grootte van f 30.000.—. Indien dit bedrag niet betaald wordt aan belanghebbende, dan wordt de zaak verkocht. Henny Eman zou, aldus de fluisterende tonen in de wandelgangen, zijn verdere aanwezigheid op de vergaderingen der Staten afhankelijk hebben gesteld van financiële steun om dit gevaar af te wenden. Dit zou dan voornamelijk de reden zijn, dat Henny Eman gisteravond de zaal verliet.

Hoe dan ook, er was geen quorum. De heer **P. v.d. Hoeven** vond deze gang van zaken maar matig en liet van zijn afkeuring in deze blijken. Op Saba, aldus spr., zijn er 60 tot 70 man naar huis gezonden, op Statius 24 en op St Maarten 15 man, ruim 100 man zijn werkeloos geworden. Dit betekent i.v.m. de droogte, althans de gevolgen van de droogte, min of meer een ramp.

De oorzaak hiervan is te wijten aan de Regering, die de Begroting der Bovenwinden te laat bij de Staten heeft ingediend, zodat de gelden, uitgetrokken voor de kapitaalsdienst zonder machtiging der Staten, niet kunnen worden gebruikt. Medio Juli van het vorig jaar, aldus spr., was de begroting gereed, negen maanden later, op 13 April 1954, is de begroting bij de Staten ingediend. Nu heeft de Regering niet tijdig ingegrepen, zodat, toen de gelden „opgesoupeerd" waren, de mensen naar huis moesten worden gezonden.

Vooruitlopend op de begroting zou men geld kunnen uitgeven voor de kapitaalsdienst, teneinde de mensen aan het werk te houden. Dit is niet kunnen gebeuren, want in deze vergadering laat een der regeringspartijen verstek gaan, beter had de Regering haar „testimonium paupertatis" niet kunnen demonstreren, aldus spr., die zich bereid verklaarde, ondanks alle principiële afspraken, tòch zijn goedkeuring te hechten aan dit uitgeven der gelden.

Spr. hoopte, dat het volk nu eindelijk eens de ogen zou opengaan. Vanavond zouden wij het nog hebben kunnen repareren, maar helaas, de AVP maakt dit zelfs onmogelijk.

Non possumus......

Mr I. C. Debrot citeerde het gevleugelde gezegde „non possumus" in een ietwat vrije vertaling door te verklaren, dat het zo niet langer gaat. Hij constateerde bij de AVP een gebrek aan verantwoordelijkheidsbesef, waarbij de Arubaanse afgevaardigden zich voor Aruba zelf onmogelijk maken. De Regering steunt niet meer op een meerderheid. Oorspronkelijk had spr. in zijn onschuld nog willen geloven aan het feit, dat absentisme het Statenwerk zou schaden, maar niets is minder waar gebleken. „Wij missen de heren niet", aldus mr I. C. Debrot.

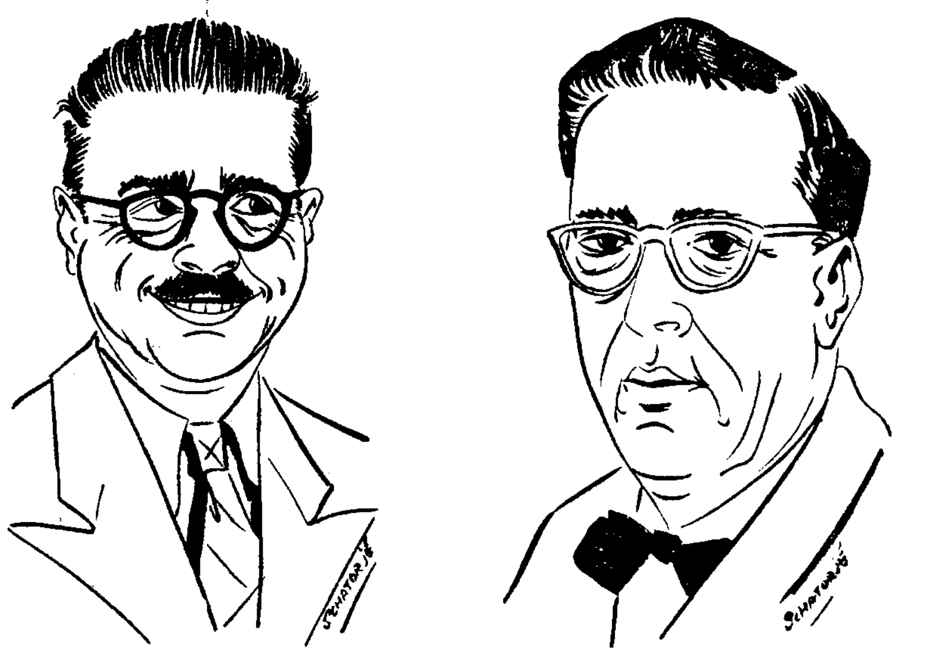
Maar welke politieke gevolgtrekkingen zijn hieruit te concluderen?, aldus spr. Theoretisch steunt de Regering op 12 apostelen, de heer Abraham daartoe ook gerekend, door het vertrek van dr Goslinga is het regeringselftal erg zwakjes, als de oppositie ook zo over de verplichtingen, die Statenleden eenmaal op zich genomen hebben, denkt, dan gaat het helemaal niet meer.

Onder dit elftal bevinden zich 5 illustere Arubanen, die het beleid van 7 landsministers moeten verdedigen. De regering wordt niet eens in de rug gedekt door de eigen regeringspartij.

Impasse

Spr. was van oordeel, dat de Regering in grote moeilijkheden verkeerde,

(Vervolg zie pag. 2)

V.D. HOEVEN VOGES

......Bijna gevecht op de vuist!......

Peru-reizigers gaan trip jaarlijks vieren

Geschenk voor mevr. Koster

Dr. A Plesman Luchthaven. — Het gezelschap Curaçaose en Arubaanse autoriteiten en vertegenwoordigers van de Curacaose pers, dat op uitnodiging van de K.L.M. een trip naar Peru maakte, is gisteravond te ongeveer 6 uur op Dr. A. Plesman Luchthaven aangekomen.

Ter verwelkoming waren aanwezig landsminister Plantz, Gedeputeerde Jonkhout en de heer v.d. Made. De DC 6 B „Cornelis de Houtman" waarmede de terugreis werd ondernomen, vertrok des ochtends om half acht de Limanese luchthaven Limatambo, en had een kort oponthoud in Panama, waar een noodlanding van een Amerikaans legervliegtuig verwacht werd.

Onderweg had aan boord een kleine plechtigheid plaats. mevr. de Vries, de echtgenote van de secretaris van de Regeringsraad, bood namens alle deelnemers aan de trip de heer en mevrouw Koster een tweetal zilveren schalen aan, als een blijk van waardering voor de geste van de K.L.M., die het mogelijk maakte dat een zo groot Antilliaans gezelschap Peru kon bezoeken. Het sympathieke idee was uitgegaan van de dames Moreno en Sprockel en werd aanstonds door alle leden van het gezelschap van harte ondersteund.

Gedurende de vlucht werd door dezelfde ondernemende dames een voorstel ter tafel gebracht om het komend jaar op de verjaardag van deze inauguratievlucht naar Peru een „Peru-avondje" te organiseren mèt pisco sour en alle gerechten waardoor de Peruaanse keuken uitmunt. Ook dit plan vond algemeen bijval en werd met een handtekening bezegeld. De goede stemming, die uit al deze initiatieven blijkt, bewijst, dat de trip een succes is geweest en dat de K.L.M. er goed aan gedaan heeft aan het vervoer op de luchtweg naar Peru te gaan deelnemen.

Recht tot het Hart

— Wie niet toegankelijk is voor overtuiging, is ongeschikt voor het debat.

De olie-besprekingen in Teheran

Teheran. — De Westelijke en Perzische oliedeskundigen konden volgens Reuter gisteren geen overeenstemming bereiken over het punt van het beheer van de genationaliseerde olievelden. Naar vernomen wordt, zijn de Perzen voor de benoeming van een Nederlandse president van de commissie van beheer en wordt het onwaarschijnlijk geacht, dat het consortium zich daartegen zal verzetten.

In kringen, die in nauw verband staan tot het internationale consortium, worden volgens A.F.P. de berichten over nieuwe moeilijkheden tegengesproken. In werkelijkheid, aldus wordt verklaard, is de bijeenkomst van Maandagmorgen vruchtbaar gebleken en zou overeenstemming zijn bereikt betreffende de samenstelling van de bestuursraad van de dochtermaatschappij van het consortium, welke met de exploitatie en raffinage van de Perzische olie belast zal worden. Volgens dezelfde kringen zou de duur van het contract zijn vastgesteld op 25 jaar en zijn overeengekomen het maximum productiecijfer van 30 millioen ton per jaar zo spoedig mogelijk te doen bereiken. Hiervan zullen twaalf millioen ter plaatse worden geraffineerd.

De prijs zou zijn bepaald op 190 dollarcent per vat, waarvan 30 tot dekking van de productiekosten en 80 voor elk van beide partijen.

GUATEMALA ANTI-COMMUNISTISCH

Militaire junta vormt negen mans-regering

Armas wordt waarschijnlijk binnenkort president

Guatemalastad. — De nieuwe militaire regering van Guatemala heeft besloten de betrekkingen met de communistische landen geheel te verbreken, aldus is gisteren bekendgemaakt. Op een persconferentie heeft president Monzón volgens A. F. P. bekend gemaakt, welke politiek hij zal volgen. Deze zal „anti-koloniaal" zijn.

De regering zal echter garanties geven aan het binnen- en buitenlands kapitaal om investeringen aan te moedigen, die kunnen bijdragen tot de vooruitgang van het land.

„Alle sociale veroveringen zullen bewaard blijven". De aanleg van het door Guatemala lopende deel van de Pan-Amerikaanse weg zal met kracht worden aangepakt. Dit had de regering-Arbenz vertraagd, want — aldus zou Arbenz hebben gezegd — de weg zou voornamelijk door Noordamerikanen dienen tot transport van imperialistische troepen om hun mening op te leggen aan de Latijns-Amerikaanse landen en ter verdediging van het Panamakanaal. Hij zei, dat de regering-Arbenz niet uit naam van het Guatemalaanse volk sprak, toen zij op de pan-Amerikaanse conferentie in Caracas in Maart jongstleden haar stem uitbracht tegen de resolutie tot veroordeling van een interventie van het internationale communisme in Amerikaanse zaken. Hij kondigde aan, dat zijn regering de resolutie zal steunen en aanvaarden.

Monzón verklaarde, dat meer dan duizend personen als communisten waren gearresteerd en door gewone gerechtshoven zullen worden berecht, „opdat er geen onrechtvaardige dadwen zouden worden begaan".

Geruchten, als zou Engeland de junta hebben erkend als de regering van Guatemala, zijn niet officieel bevestigd.

Nader wordt gemeld, dat de militaire junta van Guatemala een regering heeft gevormd bestaande uit negen ministers. De kolonels Monzón, DuBois en Cruz, leden van de militaire junta, tekenden documenten, waarbij zij zich verplichten zich niet candidaat te stellen bij de verkiezing van president der junta, die binnen tien dagen zou worden gehouden. Waarschijnlijk zal dus kolonel Armas, de voormalige leider der opstandelingen, president worden.

Pamfletten in Hanoi's straten

Plan Amerikaanse wapenzendingen wordt gewijzigd

Hanoi. — In de straten van Hanoi zijn pamfletten aanplakbiljetten verschenen, waarin de autoriteiten een beroep doen op de Fransen en Vietnamezen om kalm te blijven onder de bedreiging van de stad door de Vietminh. „Het Frans-Vietnamese legercorps is goed; het kan en zal vechten", aldus een der alineas uit de tekst der biljetten, die werden verspreid tegen een golf van pessimisme, die door Hanoi is geslagen sedert de ontruiming van het Zuidelijke deel van de delta van de Rode Rivier.

Het bestuur te Hanoi maakt zich zorgen over de ruim 200.000 vluchtelingen uit het ontruimde gebied.

Amerikaanse defensie-autoriteiten hebben gisteren meegedeeld, dat de plannen voor het verschepen van Amerikaans oorlogsmaterieel naar de Franse Unie-strijdkrachten in Noord-Vietnam herzien worden om te zorgen, dat de wapens niet in communistische handen vallen. De bezorgdheid in de Verenigde Staten over het lot der wapenzendingen was toegenomen door de Franse terugtocht uit delen van de delta en berichten over het vernietigen van oorlogstuig door de Fransen om te voorkomen, dat het door de oprukkende opstandelingen wordt gebruikt. Met nadruk werd te Washington verklaard, dat er geen besluit omtrent een beëindiging der wapenzendingen naar Noord-Vietnam zal worden genomen, voordat bekend is, of de Fransen van plan zijn hun linies rondom Hanoi en Haiphong te handhaven.

Visserschepen weer naar Bikini

Tokio. — De Japanse raad voor de visserij heeft bekendgemaakt, dat schepen weer zonder gevaar naar het gebied van Bikini kunnen komen, waar de Amerikanen hun proeven met de waterstofbom hebben genomen. Japanse geleerden hebben in dit gebied een nauwgezet onderzoek ingesteld.

Bij Kees Pellenaars thuis, in Breda, heeft de Nederlandse ploeg de contracten voor de Tour de France getekend. Zittend v.l.n.r. Wim van Est, Jan Nolten, Maenen, Pellenaars, Wout Wagtmans. Staand v.l.n.r. Suykerbuik, Voorting, Faanhof, Van Breenen, Nico van Est en Roks.

„Madurodam is juist wat George gewild zou hebben"

Een wandeling door het Haagse miniatuurstadje met de heer en mevrouw Maduro

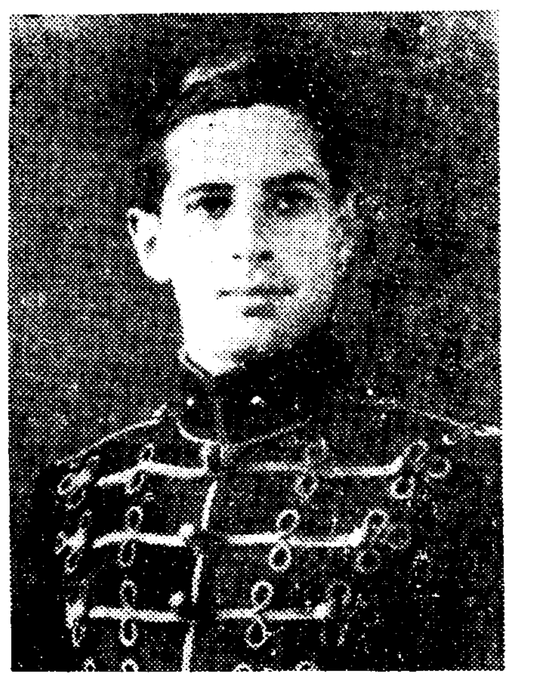
(Eigen bericht uit Den Haag)

Het is een merkwaardige belevenis door de straten en over pleinen en wegen van Madurodam te wandelen aan de zijde van de twee mensen, die door een eerste — en zeer aanzienlijke — gift de stichting van deze populaire miniatuurstad in een duinpan tussen Den Haag en Scheveningen mogelijk hebben gemaakt: de heer en mevrouw Maduro uit Curaçao. Tussen de speelgoedhuizen en langs de kunstig nagebootste fabrieken en havens bewegen zich bezoekers uit alle delen van Nederland. Veel schoolkinderen, maar ook talloze ouderen. Slechts weinigen herkennen de heer en mevrouw Maduro, die dezer dagen, aan het begin van een rondreis door Europa, in hotel „De Witte Brug" — op een steenworp afstand van Madurodam — zijn afgestapt. Maar juist een dergelijk onbemerkt en ongedwongen bezoek is wat de ouders van George Maduro, naar wie het stadje is genoemd, zo waarderen.

Ook zuster van George Maduro komt over

Ontroerend is de belangstelling, die zij voor elk detail van het miniatuurstadje aan de dag leggen. „Dit is juist, wat mijn zoon George gewild zou hebben," zegt mevrouw Maduro nadenkend, „dat wij op deze manier een goed doel zouden helpen bevorderen (de baten van Madurodam komen ten goede aan het Nederlandse Studenten Sanatorium — Red.) en daardoor zijn nagedachtenis eren."

Zowel de heer als mevrouw Maduro verheugt het oprecht, dat Madurodam in enkele jaren tijds een van de meest bezochte aantrekkelijkheden van Den Haag is geworden. Dit jaar heeft men reeds 200.000 bezoekers geteld en dat, terwijl het vreemdelingenseizoen eigenlijk nog moet beginnen. Lang staat het echtpaar stil bij de grote imitatie-kwikkolom, die het aantal bezoekers sinds de oprichting in beeld brengt. Deze kolom is enige dagen geleden aan het millioen gekomen en zal nu een tweede kolom naast zich krijgen, waarvan men verwacht, dat zij voor het einde van het seizoen 1954 al weer met honderdduizenden naar boven zal zijn geschoten.

George Maduro

Maar het kleine stadje, dat zo'n levendig beeld geeft van alles, wat Nederland aan moois en vitaals bezit, was haar werkelijk een troost.

Ontroerend moment

„Ik heb altijd wel gedacht, dat het stadje een succes zou worden, nadat ik een miniatuurstad in Engeland had gezien," zegt de heer Maduro. Dan luisteren beiden ontroerd, als het „Madurodam-lied" wordt gespeeld en gezongen:

„Al wie het kleine eren wil
kom naar Madurodam.
Daar woont en werkt een nijvre geest
van Nederlandse stam.

Want in de grootte van gebied,
daar schuilt de ware grootheid niet.
En krachtig brandt de vrijheidsvlam
der kleine stad Madurodam — —"

Het laatste couplet is aan hun zoon George gewijd:

„Wij eren de herinnering
aan hem, wiens naam de stad ontving.
In zijn naam brandt de vrijheidsvlam:
de kleine stad Madurodam — —"

Men kan zich voorstellen, wat er op een dergelijk ogenblik in het hart van een vader en een moeder omgaat.

Later, als wij de wandeling hervatten, vertelt mevrouw Maduro ons over het korte, maar heroïeke leven van haar zoon George, die in Nederland tot officier was opgeleid en zich in de oorlog zo onderscheidde. Over zijn droevig einde ook. In Brussel werd hij door een verrader, die zich voordeed als een vluchteling, bij de Duitsers aangebracht. Kort voor het einde van de oorlog kwam hij in het concentratiekamp Dachau door vlektyphus om het leven. „Het is moeilijk, erg moeilijk zonder hem door het leven te gaan," vertrouwt zij ons toe.

„Niets is vergeten!"

„De molens draaien zo fris in de weiden en de oude Hollandse huizen met hun trap- en tuitgevels staan daar zo prachtig nagebootst. En dan al die moderne bedrijvigheid! Niets is vergeten! Het is alsof je in dit miniatuurstadje de schoonheid van onze levenssymphonie ontdekt......" zo denkt mevrouw Maduro hardop, terwijl zij gearmd met haar man door de kleine straatjes wandelt. Langs de sluizen en de brugwachter, langs het tolhuis, waar een oude Friese boeier ligt te dobberen, en verder langs die lange reeks van bedrijven, boortorens, hoogspanningsmasten, opslagplaatsen, pakhuizen in oude en nieuwe stijl. Langs wegen in aanbouw met echt-aandoende mannetjes, die bezig zijn asfalt te sproeien en puin in te rijden, en dan weer langs bloembollenvelden, langs een miniatuur-Westland met zijn eindeloze rijen kassen en warenhuizen voor groente en fruit.

„Het volgend jaar komt mijn dochter hier, die nu in Chili woont, ons tweede kind, dat met George hier in Den Haag op school is geweest. Zij verheugt zich er nu reeds op dit alles te zien . . . ."

De rondgang is ten einde. Wij brengen het echtpaar terug naar hun hotel en nemen afscheid van twee in hun stil verdriet toch gelukkige mensen.

De heer en mevrouw Maduro blijven slechts enkele dagen in Den Haag. Binnenkort vertrekken zij naar Parijs en vandaar naar Vichy. Dan gaat het naar Italie, waarna het echtpaar over Parijs en Le Hâvre weer naar Curaçao terugkeert.

ONTHULLINGEN OVER DE RUSSISCHE GEHEIME DIENST

Melbourne. — De voormalige Russische diplomaat Petrof, die in Australie politiek asyl heeft gekregen, heeft voor de Australische commissie van onderzoek naar communistische activiteit verklaard, dat alle vertegenwoordigers van het Russische persbureau Tass in Australië leden van de Sovjet-Russische geheime dienst waren.

Ook zeide hij, dat na zijn aankomst in Australie in Februari 1951 zijn werk onder meer bestond uit het controleren van het personeel der ambassade, het binnendringen in anti-Sovjet-kringen en het werven van agenten in die kringen. Een groot deel van de Russische geheime dienst ressorteert onder de organisatie „K-een".

Vladimir Michaelovich Petrov

Dit apparaat, waarvan de eigenlijke naam „commissie van voorlichting over de buitenlandse politiek" luidt, stond tot ruim anderhalf jaar geleden onder leiding van Ignatief, die werd ontslagen in de tijd, dat melding werd gemaakt van de arrestatie van een aantal Russische artsen, die zouden hebben bekend Stalin en anderen te hebben willen vermoorden. Zoals bekend, werden deze beschuldigingen later ingetrokken en de artsen in hun eer hersteld. Petrof deelde verder mee, dat er in de Sovjet-Unie mensen worden opgeleid om in het buitenland leiders van anti-Russische groepen uit de weg te ruimen. Een van deze mannen was Niklai Chochlof, die de zijde van het Westen koos, toen hij met een dergelijke opdracht naar West-Duitsland was gezonden. Petrofs taak bij aankomst in Australië was contact te zoeken met Letlandse emigranten en agenten te werven onder personen, die Australië binnenkwamen. Zijn vrouw Evdokia was werkzaam bij de coderingsdienst van de ambassade. Zoals bekend kregen beiden in April asyl in Australië.

Vervolgens vertelde Petrof het een en ander over Russische staatsburgers, die gestraft waren omdat zij zich met buitenlanders hadden ingelaten. In ernstige gevallen werden de schuldigen in het geheim berecht door een volksgerechtshof of door een tribunaal van de geheime politie (N.K.V.D.) Deze hoven kunnen de doodstraf opleggen.

(Vervolg van pag. 1)

hij dacht aan de schorsing Yrausquin, waarvan de beslissing zo verdacht lang op zich laat wachten, over de al dan niet AVP-medewerking aan het Statuut.

Hij wees op het feit, dat de KVP, COP en Vlaun in de oppositie zijn betrokken en het dank zij die partijen mogelijk is, dat de Regering op de regeringszetel stoelt. De Regering verkeert in een impasse en deze kan alleen doorbroken worden door òf de Staten te ontbinden, hetgeen i.v.m. de binnenkort te verwachten verkiezingen weinig effect zal sorteren, òf de Regering gaat over tot een reorganisatie van het kabinet tot een extra parlementaire kabinet, steunend op de goodwill van goedwillende statenleden, die het regeren tot aan de verkiezing mogelijk maakt, aldus spr.

In dit verband kondigde mr. I.C. Debrot aan, dat hij in de eerstvolgende openbare vergadering een daartoe strekkende notie zou indienen.

Incident

De heer E. Morkos stelde voor om gebruik te maken van art. 24 van het Reglement van Orde, door zo snel mogelijk een gecombineerd commissie vergadering te beleggen teneinde de Regering te machtigen gelden voor de Bovenwindse begroting uit te geven.

De heer Vlaun verweet de COP destijds niet te hebben voor gestemd voor de votering der gelden voor de bouw van een vliegveld op St Maarten. Zou dit wel geschied zijn, dan zouden de mensen niet op straat behoeven te worden gestuurd.

De heer Abraham wierp olie op het vuur, door te verklaren, dat hij in de commissievergadering de enige was geweest om onmiddellijk de Landsregering te machtigen. De heren, die nu zo lopen te kermen, dat de Bovenwinden in last zijn, hebben zich tegen dit voorstel gekant. Later bleek, dat dit een halve waarheid was.

P. v.d. Hoeven wer dagressief, interrumpeerde, vroeg de voorzitter om de praatjes van de heer Abraham te stoppen. Abraham praatte door, de heer v.d. Hoeven trachtte de heer Abraham te overstemmen, de voorzitter der Staten stond van zijn zetel op en zo ontstond ter hoogte van de perstribune een tumult, waarbij enkele Statenleden een dreigende houding aannamen. De voorzitter der RR intervenieerde en wist de gemoederen te kalmeren. Later reikten Voges en v.d. Hoeven elkaar de hand, ten teken dat de opwinding niet zo erg gemeend was.

Wat is er nu gebeurd?

Tijdens een commissievergadering heeft de Regering de Staten gepolst omtrent haar medewerking om vooruitlopend op de begroting de Bovenwinden gelden ter beschikking te stellen ter leniging van de nood. J. Abraham was er voorstander van om de Landsregering onmiddellijk te bemachtigen, doch de aanwezige leden in die commissievergadering wilden deze zaak in het openbaar behandelen, waarbij uiteraard de bedoeling voorzat om de Regering ten aanzien van deze kwestie te becritiseren. Maar er werd tevens afgesproken, dat, indien door onvoorziene omstandigheden bedoelde openbare vergadering geen doorgang zou vinden, men alsdan nog in een gecombineerde commissievergadering zou trachten om tot een oplossing te geraken. De heer Abraham klapte uit de commissievergaderingen en wilde dus daarbij de huichelachtige houding der overige aanwezige Statenleden, die ter commissievergadering aanwezig karen, hekelen. En hierover raakten de gemoederen in opschudding.

De vraag of een aantal van zes Statenleden in de commissievergadering garant kan zijn voor een vlotte afhandeling van zaken, laten wij hier maar buiten beschouwing.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — Een buitengewone rustige dag was het gisteren voor de Mobiele Brigade. Slechts een assistentie verleende een patrouille, verder zijn zes verbalen opgemaakt, twee personen ontvingen een waarschuwing.

Wilde vrouw weer drinken?

De man Ch. W. verzocht assistentie van de M.B. daar, zoals hij verklaarde, zijn vrouw een avond tevoren flink had gedronken en hij nu bang was, dat hetzelfde zich zou herhalen. De patrouille regelde het een en ander.

Brand bij de Emmabrug

Willemstad. — Hedenochtend is een teervat, dat gebruikt wordt bij het lassen van kabels in brand gevlogen. De oorzaak is onbekend. Het vat stond bij de voet van de Emmabrug op Punda. Leden van de Havendienst blusten de brand en stootten het vat in het water.

Stichting Volksontwikkeling

HAAR DOEL: DE BEVOLKING TOT ZELFWERKZAAMHEID BEWEGEN

Willemstad. — Onlangs is — gelijk wij reeds meldden — op Curacao ten overstaan van notaris mr E.C. Henriquez de acte gepasseerd, waarbij een Stichting Volksontwikkeling Curaçao werd opgericht.

Deze stichting stelt zich ten doel: op Curaçao de volksontwikkeling te bevorderen in de ruimste zin des woords en in dier voege, dat door en in deze volksontwikkeling de zelfwerkzaamheid der bevolking van dit eiland zoveel mogelijk tot ontplooiïng komt.

Zij tracht dit doel te bereiken door een zo nauw mogelijke samenwerking met verenigingen, die van onderop uit de bevolking zijn gegroeid en zich een doel stellen soortgelijk aan dat van de Stichting. De bedoeling is zelfs, dat deze verenigingen, zodra ze opgericht zijn, zullen worden vertegenwoordigd in de Bestuursraad van de Stichting, die geleidelijk, naarmate het aantal verenigingen toeneemt, het overwicht zal krijgen in de aanwijzing van de bestuursleden der stichting zelf. In feite zal de stichting dus op den duur een democratisch lichaam vormen, dat in de gezamenlijke handen van de samenwerkende verenigingen ligt: een stichting dus op basis van coöperatie. Tot dusverre heeft het Bestuur nog slechts één dergelijke vereniging erkend: de buurtvereniging Luis Brion, gevestigd in de wijk Marie Pompoen. Het bestuur van de Stichting Volksontwikkeling Curaçao heeft reeds besprekingen geopend, welke waarschijnlijk binnen zeer korte tijd zullen leiden tot de oprichting van een soortgelijke buurtvereniging in de wijk Mundo Nobo. Ook met Barber werd reeds contact opgenomen, terwijl gegronde reden bestaat om te verwachten, dat in een verder verwijderd verschiet nog twee andere wijken zullen volgen.

Als voorzitter van de stichting treedt op Dr. A. Pieron, chef van de Geneeskundige dienst op Curaçao; als vice-voorzitster Mevrouw M.H. Heyer, hoofd afdeling Maatschappelijke Zorg van het Departement voor Sociale en Economische Zaken; als penningmeester de Heer J.G. Nieuwenhuyzen, oud voorzitter van de Vereniging voor den Handel; als secretaris de heer H. G. Hermans en als tweede secretaris Mr. J. Eleonora.

Luis Brion heeft de primeur

De stichting heeft, daartoe in staat gesteld door het Prins Bernhard Fonds Ned. Antillen, aan de buurtvereniging Luis Brion op Marie Pompoen reeds een uitrusting kunnen toezeggen voor het organiseren van eenvoudige cursussen voor de huisvrouwen die lid zijn van deze vereniging. Daartoe zullen enkele gasfornuizen, enkele naaimachines en daarbij behorende benodigdheden worden geïnstalleerd in het jeugdhuis dat aan deze vereniging ter beschikking is gesteld.

Volkswoning-inrichting

Het Prins Bernhard Fonds heeft deze stichting eveneens in staat gesteld om toebereidselen te treffen voor het organiseren van een kleine tentoonstelling, die zal aantonen, dat het mogelijk is door middel van eigen arbeid een volkswoning in te richten met aanzienlijk minder kosten dan zulks gewoonlijk geschiedt. Zowel de jonge mannen als de jonge vrouwen, voorlopig uit de buurtvereniging Marie Pompoen, zullen met materialen die daartoe door de stichting ter beschikking worden gesteld een modelwoning-inrichting vervaardigen.

In het bestuur van de stichting zijn nog opgenomen: de Heer R.D. Da Costa Gomez; de Heer J. Capriles; de Heer J. Mietes; de Heer Dr. A.E.J. Römer; de Heer P.H.F. Brenneker; de Heer H.M. Waszink en Dr. J.M.J. Chocolaad, terwijl binnenkort nog enige aanvullingen van het bestuur zullen plaats vinden.

MULO-EXAMENS

Willemstad. — Voor het M.U.L.O.-examen werden 20 candidaten geëxamineerd. Vier candidaten werden afgewezen. Voor het A-diploma slaagden derhalve Marlène Evelyn Evertsz, Felix Sebastian Faries, Ruben Carlos Modesto Felix, Mae Alice Cratsz, Anna Lucia Otilia Curiel, Magda Altagracia Daflaar, Ivonne Antonina Dunker, Maria Margarita Flavia Evertsz, Francina Petronella Maria van Geelen, Gerold Henny Guthman, George Bernard Halley, Ana Griselda Diaz, Georgette Elizabeth Statius van Eps, Rosalinda Christina Engelhardt, Lilian Lucia Escalona en Marcela Catalina Espoza.

Aan allen onze hartelijke gelukwensen.

Minister uit Jamaica op Curacao

Willemstad. — Op doorreis naar Trinidad waar het gezelschap aan daar te houden luchtvaart besprekingen gaat deelnemen, arriveerden gistermorgen op onze luchthaven de Minister van Verkeer en Vervoer van Jamaica, Minister Bloomfield, zijn secretaris de heer Abrahams en de Director of Civilizations of Jamaica, de heer Saunders.. Het gezelschap werd ontvangen en verwelkomd door de heren Hakkenberg van Gaasbeek, namens de Regering en P. Wildschut en Kruisinga namens de K.L.M.. De Minister maakte later op de morgen zijn opwachting bij de Regeringsraad, alwaar hij is ontvangen door de Voorzitter van de R.R., Mr. Dr. M.F. Da Costa Gomez, en de Landsministers F. Karner en W.R. Plantz. In de middag vertrokken de Jamaicanen naar Trinidad. Tijdens hun verblijf op het vliegveld toonden de heren zich zeer geïnteresseerd in onze luchthaven. Zij vroegen verschillende dingen over ons mooie vliegveld.

VAART EN VLUCHT

Haven: Vrachtschepen 5 in, 4 uit; Tankschepen 13 in, 10 uit; Zeilschepen geen in, 4 uit; Passagiers landend 2, vertrokken 20; doorgaand 249.

Hato: Vliegtuigen 14 in, 16 uit; Passagiers landend 110, vertrokken 38, doorgaand 82.

Colombie nr Carthagena, **Ardon** v Den Helder, **Amerigo Vespuci** v Carthagena nr La Guaira, **Delft** v Cristobal nr Pto Cabello, **Essen** v Antwerpen nr Cristobal.

Gedeputeerde Jonkhout 50 jaar

W'stad. — Vandaag viert Curaçaos Gedeputeerde voor Openbare Werken, de heer J.R. Jonkhout, zijn vijftigste verjaardag. Is elke viering van de geboortedag een heugelijk feit, bijzonder is het dit, wanneer het ogenblik is aangebroken, dat onze verbaasde ogen Abraham aanschouwen, hetgeen, gelijk wel bekend op de vijftigste geboortedag pleegt te geschieden.

Het afgelopen jaar is voor Gedeputeerde Jonkhout in meerdere opzichten een bewogen jaar geweest, waarvan de zware operaties die hij ondergaan heeft niet de minste oorzaak was. Des te meer reden hebben wij om hem op deze dag met onze felicitatie de wensen aan te bieden voor een blijvende en blakende gezondheid.

Extra vlucht per KLM

Willemstad. — In verband met de vele boekingen welke de KLM heeft op haar lijn naar Nederland, last de KLM op 7 Juli a.s. een extra vlucht in. Deze extra machine wordt op 8 Juli op Curaçao verwacht en gaat 9 Juli weer naar Nederland.

Het toestel vertrekt om 10.30 uur van Curaçao en wordt 10 Juli om 20.30 uur op Schiphol verwacht.

PLECHTIGE WOORDENWISSELING BIJ BEEDIGING WND. GOUVERNEUR

Willemstad. — Gisteravond is mr F. v.d. Valk door de Staten der Nederlandse Antillen als wnd gouverneur beëdigd. De voorzitter sprak hierbij als volgt.

Bij Koninklijk Besluit van 10 November 1951 no. 38 bent U aangewezen om volgens artikel 24 der Landsregeling van de Nederlandse Antillen in de bij dat artikel bedoelde gevallen als waarnemend Gouverneur op te treden. Die gevallen hebben zich tot op heden niet voorgedaan. Weliswaar hebben verscheidene malen sedert Uw komst in de Nederlandse Antillen proclamaties het licht gezien, waarbij ter kennis van de ingezetenen werd gebracht, dat de Gouverneur voor de tijd, dat hij afwezig zou zijn, zijn taak aan U opdroeg, doch dit waren steeds gevallen, gelijk ook uit de proclamaties bleek, als bedoeld in artikel 27 der Landsregeling. U zult thans niet optreden als „tijdelijk belast met de uitoefening van de taak van de Gouverneur", doch als waarnemende Gouverneur, waarmee de volle verantwoordelijkheid van deze taak op Uw schouders wordt gelegd.

Het is mij aangenaam U in deze functie toe te spreken. Het feit, gelijk gezegd, dat U reeds verscheidene malen tijdelijk met de taak van de Gouverneur belast bent geweest, doet U niet geheel vreemd staan tegenover het ambt, waartoe U thans geroepen bent en ik zie daarin voor U een steun in de taak, die U wacht.

Bedriegen de voortekenen niet dan kunnen in de komende maanden belangrijke gebeurtenissen verwacht worden, die van grote invloed zullen zijn op het staatkundig en politieke leven in de Nederlandse Antillen. Ik moge in dit verband slechts herinneren aan de op handen zijnde behandeling van het ontwerp-Statuut en de verkiezingen voor de Staten van de Nederlandse Antillen.

Ik moge de wens uitspreken, dat U na het verstrijken van de periode, waarin U als waarnemende Gouverneur zult zijn opgetreden, daarop steeds met genoegen en dankbaarheid zal mogen terugblikken en dat de Antillen met dezelfde gevoelens vervuld zullen zijn, wanneer U Uw taak te zijner tijd weer zult hebben overgedragen. Gaarne geef ik U namens dit College de verzekering, dat het, voorzover dit binnen de grenzen zijner bevoegdheid ligt, alle medewerking zal verlenen, nodig om te werken in het belang van dit Rijksdeel, aldus de heer Ch. E.W. Voges.

De wnd. gouverneur sprak hierna een rede uit, waarin hij oprecht dank bracht voor de vriendelijke woorden, welke de Voorzitter heeft gesproken. De Staten bracht spr. dank voor de medewerking, dat zij verleenden.

De waarde en de betekenis van deze eed zag spr. duidelijk voor ogen, alsook de verplichtingen die ten rechte gerekend mogen worden tot de zwaarste, welke iemand kan dragen tegenover Ged. de Koning, de Grondwet, het welzijn van de Nederlandse Antillen en de Landsregering waaronder het staatkundig leven van de Nederlandse Antillen zich voltrekt.

Na uitvoerig te zijn ingegaan op de betekenis van deze eed, greep spr. de hem geboden gelegenheid gaarne aan om deze verantwoordelijkheid ter gelegenheid van de aanvaarding van zijn tijdelijk ambt voor anderen blijvend in het licht te stellen. Immers, indien het onlangs door de vertegenwoordigers van de bevolkingen van elk der Rijksdelen in gezamenlijke inspanning ter RTC verkregen resultaat, aanvaarding en bevestiging zal hebben gevonden, zal de verantwoordelijkheid van ons Rijksdeel op velerlei terreinen in een staatsrechtelijk vlak komen te liggen van veel breder en omvangrijker allure dan tot nu toe het geval was, en zulks niet slechts voor hen, die met een leidinggevende taak zijn belast, maar ook voor dezulken, die in uitvoerende arbeid hebben mede te werken aan de voorbereiding, uitwerking en vormgeving van daden van wetgeving en van bestuur. Spr. hoopte dat dit dan moge geschieden in een steeds groeiend vertrouwen in de toekomst van dit Rijksdeel en met een volledige overgave aan de taak waarvoor men gesteld is.

Moge het niet de historie zijn die leren zal of de Nederlandse Antillen de verantwoordelijkheid voor de toekomst zullen weten te dragen; laten wij zelf, door eendrachtig handelen, de toekomst bewijzen dat de Nederlandse Antillen de verantwoordelijkheid waardig zijn die uit hun verworvenheden voortvloeit, aldus spr., die in deze zin verzekerde, dat hij in zijn tijdelijke ambtsperiode nóch zichzelf, nóch de Nederlandse Antillen daaruit zal beschamen.

Kapitein R. v.d. Beek Ridder Oranje Nassau

Willemstad. — De oud Kapitein-Adjudant R. v.d. Beek is door H.M. Koningin Juliana begiftigd met een koninklijke onderscheiding. Kapitein R. v.d. Beek is nl. benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Begroting terug

Willemstad. — De Landsregering heeft schriftelijk de Staten verzocht de suppletoire begroting 1953 gelijk te behandelen met die van 1954. De suppl. begroting is reeds danig aan het beschimmelen. Dat de Regering dit stuk maar weer aanhoudt totdat t.z.t. de hoofdbegroting 1954 behandeld gaat worden, stuit zeker op ernstige critiek van de Staten.

Filmavond JPF club

Willemstad. — Op Donderdag 8 Juli, aanvang 20.15 uur wordt de hoofdfilm „Strange Illusion" (gesproken Engelse tekst) gedraaid. Hierin wordt een droom behandeld die later harde werkelijkheid werd. Een stuk tragiek uit het menselijk leven, op meesterlijke wijze vertolkt door top-artisten.

Als voorfilm gaat een typisch folkloristisch film getiteld: „E cas a keda bashi", opgevoerd door Curaçaose artisten.

Aanrijding

Willemstad. — In de Penstraat reed gisteren een auto uit een koraal op het moment, dat van richting Marie Pompoen een andere personenauto aan kwam rijden. Deze zag de uit de koraal komende wagen waarschijnlijk te laat, kwam er mee in aanraking en week toen naar rechts uit om dan tegen twee geparkeerd staande auto's te botsen. Er waren geen persoonlijke ongelukken. Verder twee lichte aanrijdingen.

„San Marco" hotel opent met 15 kamers

Willemstad. — Op 15 Juli a.s. wordt in de Passaatstraat een nieuw hotel geopend. Het hotel heeft 15 Kamers, allen met een privebad en verschillenden met airconditioning. Manager is de heer Otto Marent, de naam van het nieuwe hotel in „San Marco".

Het weer

Max. temp. 30.9 C. (87.7 F.); Min. temp. 25.8 C.; (78.5 F.); Gem. 28.1 C. (82.6 F.); Max. wind 22, Min. wind 10, Gem. 17 knopen. Vochtigheid 73%. Neerslag sporen. Helder 4, Licht bew. 16, Bewolkt 4 uren.

Op Rio Canario ingesloten

Willemstad. — De Vreemdelingendienst ontdekte aan boord van de Noorse tanker „Sydhav" een verstekeling van Spaanse nationaliteit. De man is op Rio Canario ingesloten en gaat met de eerste de beste gelegenheid retour.

Verduistering van fl. 1000.—

Willemstad. — De persoon R.D.M. deed bij de recherche **aangifte van verduistering van f 1000.-, hetwelk een zijner employé's zou hebben gepleegd. Hierop arresteerde de recherche T.T.M. die bekende en terzake verduistering in die dienstbetrekking, (hij werkt bij de ijsco-fabriek van R.D.M.) is ingesloten.**

Aanbesteding

Willemstad. — Voor de aanbesteding voor het maken van een beton platform met bijkomende werken voor de hangars op de Dr. Albert Plesman Luchthaven, werd als volgt ingeschreven:

Vanderkwastconstruction Co. 128.800; N.V. Bouw- en Handelmij. „Bohama" 135.400,— (132.400) N. V. Bouwbedrijf Abeen 136.800,—; N.V. Combinatie Pletterij Nederhorst 139.300 (135.850); N.V. Nederlandsche Betonmij. „Bato" 144.000 (141.000); N.V. Ned. Mij. voor Havenwerken 147.000,— (143.500); Bouwmaatschappij „Curaçao" 178.000, (177.000).

LEZERS LUCHTEN HUN HART

KATHOLIEKE SURINAMERS ONTWAAKT!

Ze zijn er!, niet de Hollandse nieuwe maatjes haring waarvan ook wij Surinamers de vorige week zo gesmuld hebben, neen dit keer waren het de blakka japons, pardon, er waren 2 witte japons en 1 blakka wan (zwart rokken) uit Suriname. Een groot aantal onzer was Zondagmiddag op het vliegveld aanwezig om hen te verwelkomen, en zichtbaar ontroerd vroeg de heel grote Pater, „zijn dat allemaal Surinamers?" Op het bevestigend antwoord zei hij: „Het doet je hart goed ze weer in zo'n groten getale te zien; maar al lachen jullie, over enige dagen krijgen jullie er toch van langs."

Vaak zeggen we, dat wij op Curaçao niet aan Godsdienst doen omdat wij niet overweg kunnen met de paters Dominicanen. In Suriname teruggekeerd zullen wij het bij de Paters Redemptoristen goed maken. Dit is natuurlijk in wezen absurd omdat God en Godsdienst met habijt en land niets van doen heeft. Maar goed, hier is thans onze kans. Wij behoeven niet te wachten tot onze terugkeer in Suriname, (en buitendien, wie weet of wij de kans daartoe krijgen, immers de dag van morgen ligt niet in onze handen) maar de paters zijn tot ons gekomen. Zij zullen tot ons spreken. Gaat naar hen luisteren in de kerk van Groot Kwartier. Ten teken dat wij van goede wil zijn is het nodig dat wij zoveel mogelijk onze avonden van 10—20 Juli daarvoor vrijhouden. Of wij nu niets, weinig of veel aan onze Godsdienst doen, doet niets ter zake, wij allen zullen er baat bij hebben.

Voor hen die niets doen aan het geloof zal de Missie een vonk kunnen zijn, die smeulen gaat om straks tot een brand uit te breken die zal blijven branden ook na het vertrek van de Missie-predikers. Voor de getrouwen, zal het een troost zijn om op de goede weg voort te gaan, immers aan God kunnen wij nooit genoeg teruggeven.

Op 6, 7 en 8 December 1953 heeft een der Missiepredikers, Pater Baneke, in de pro-kathedrale kerk te Paramaribo de katholieke Jongeren van Suriname door zijn predikaties geboeid. De eerste dag was de kerk goed bezet, de tweede dag nagenoeg vol en de derde dag moesten velen op de stoep blijven staan. Na de predikaties werd er over de preek gesproken en dan hoorde je wel:

„Hij heeft hard geslagen, maar gelijk heeft hij; we moeten onze best doen en dat zijn wij vast van plan. Maria onze Moeder van Altijddurende Bijstand zal ons helpen."

Katholieke Surinamers, neemt anderen mee naar de predikaties. De paters zullen preken, maar de werken zijn voor onze rekening.

Tot Zaterdagavond dus in de kerk van Groot Kwartier.

(Zie voor tijdprogramma in de „Amigoe" van deze week).

A.L.

„Chobolobians" musiceren

Willemstad. — Wij schreven reeds vorige week, dat een bandje proef speelde op Chobolobo. De eerste avond van zijn optreden heeft de band zo'n succes gehad, dat men nu heeft besloten elke Woensdagavond op Chobolobo deze band, die de naam draagt van „The Chobolobians" te laten spelen om zodoende enig vertier te brengen. Verwacht wordt, dat velen des Woensdags komen dansen, want de Chobolobo-band speelt een zeer gevarieerd programma. Europese, Amerikaanse en de Latijns-Amerikaanse muziek brengen de leden van „The Chobolobians" met een ongekend enthousiasme. Een gezellige dag per week zonder gramafoon maar met een behoorlijke band, kan men nu doorbrengen op Chobolobo.

BEKENDMAKING.

De Chef Geneeskundige Dienst op Curaçao, maakt hierbij bekend dat op de hieronder vermelde dagen gelegenheid bestaat tot kosteloze koopokinenting in het gebouw van de JOAN MAURITSSCHOOL, van Leeuwenhoekstraat (Mundo Nobo) op Zaterdag, 17 Juli van 9 - 10 uur v.m.; in het gebouw van de Hendrikschool, Pietermaaiweg 2, op Zaterdag 17 Juli van 9 - 10 uur v.m.

Nazien der pokken:

JOAN MAURITSSCHOOL - Zaterdag 31 Juli van 9 - 10 uur v.m.
HENDRIKSCHOOL - Zaterdag 31 Juli van 9 - 10 uur v.m.

Gelieve trouwboekje of geboortebewijs mede te brengen.

De Chef Geneeskundige Dienst,
A. PIERON.

HET KLEED VAN ONZE SCHEDEL

Mannen zijn zeer gesteld op een fraaie haardos en vinden kaal worden een grote ramp

Tegenwoordig is kaalheid alleen een beetje pijnlijk voor de mannelijke trots, doch vroeger had ze een veel diepere betekenis. Zo schreven Isaias en Ezechiel, dat kaalheid een van de kwalen was, waarmee God de Israelieten wegens hun zonden strafte. Vele primitieve volken geloofden, dat het haar de ziel in de schedel hield en bijgevolg was kaalheid een grote ramp. Wellicht is dit de reden, waarom de Indianen hun slachtoffers altijd van haar en hoofdhuid beroofden. Er is ook een tijd geweest, waarin men aannam, dat kaalheid alleen onder boeren en paupers voorkwam en dat een echte aristocraat er nooit last van had. Vandaar de ingewikkelde pruiken, die in de tijd van Lodewijk XIII hun intrede deden en pas in de loop van de negentiende eeuw weer van het toneel verdwenen.

Over de oorzaken, het voorkomen en genezen van kaalheid doen de vreemdste verhalen de ronde. Sommige mensen zeggen, dat het dragen van een hoed kaalheid ten gevolgen heeft, doch er is geen land, waar zo weinig hoeden gedragen worden als Duitsland en daar kan men juist de meeste kale mannen vinden. Kappers houden dikwijls vol, dat veelvuldig scheren en knippen de haargroei stimuleert, maar dichters, schilders en studenten zeggen, dat je je haar niet te vaak moet knippen, daar je anders gauw kaal wordt. Nog een andere mening is, dat het afschroeien van haar de verdere groei bevordert, doch in feite heeft verschroeid haar meer dan drie maanden nodig om weer normaal te worden. Sinds de vroegste tijden heeft men allerlei middeltjes aangewend om het vervelende euvel van de kaalhoofdigheid te verhelpen; want het is bekend, dat de Egyptenaren de haargroei reeds trachtten te herstellen door de hoofdhuid in te wrijven met het vet van leeuwen en krokodillen. De moderne wetenschap gaat echter niet verder dan laconiek toe te geven, dat sommige middelen „geen kwaad doen".

Een algemeen verbreide misvatting is, dat het haar leeft. Dat doet het niet. Al het haar boven de huid kan men dode vegetatie noemen. Elk haartje bestaat uit een cylindervormige schacht — het deel dat u wast en kamt — en een wortel. De wortel is vastgehecht in een „haarzakje" van het zogenaamde corium (de huidlaag, die vlak aan de oppervlakte ligt) en in het onderhuidse weefsel. De basis van de wortel loopt uit in het haarbolletje, dat op de papil rust. De vetklier, die de haren oliet, mondt uit in het haarzakje. Een mooie haardos berust dus op een goed evenwicht tussen de papil, die door het bloed gevoed wordt, het haarzakje en de vetklier. Wanneer de papil niet genoeg gevoed wordt, groeit het haar slechts of helemaal niet. Als de haarzakjes te wijd zijn, valt het haar uit.

Als de vetklier niet goed functioneert, wordt het haar droog en knapt het af.

Lengte van het haar

Het gemiddelde blonde individu heeft honderdveertigduizend, het bruine honderdtwintigduizend en het rode achtentachtigduizend hoofdharen. Het haar van een vrouw bereikt in het algemeen een lengte van 70 centimeter, maar dat van een man wordt gewoonlijk slechts 12 centimeter lang. Het menselijk haar groeit ongeveer een halve milimeter per dag en elk haar heeft zijn leven na ongeveer vier jaar beëindigd. Wanneer men veertig tot zestig haren per dag verliest, is dat normaal en hoeft men zich niet ongerust te maken.

Dit alles is echter maar bijzaak voor de man, wiens haar ontstellend snel begint te dunnen. Hij vraagt zich af: wat veroorzaakt kaalheid en hoe kan zij genezen worden?

Een groot aantal soorten kaalheid kan genezen worden, doch de meest voorkomende, de zogenaamde alopecia prematura, is onherroepelijk. Dit is de zogenaamde „voortijdige kaalheid" en ze is erfelijk. Het slachtoffer van deze kaalheid begint tussen de vijfentwintig en dertig jaar langzamerhand zijn haren te verliezen. Het proces is meestal vrij langzaam; de haren vallen niet ineens volledig uit, doch worden door steeds zwakkere haren vervangen, todat zij ten slotte helemaal niet meer vervangen worden. Wanneer de jongeman veel tijd en moeite voor het behoud van zijn haren overheeft, kan hij de kaalheid lange tijd uitstellen door zijn haar regelmatig te wassen, het veelvuldig te schuieren en door zijn hoofdhuid krachtig te masseren. De massage is verreweg het belangrijkste en hierbij valt op te merkten, dat het masseren met de vingertoppen veel doeltreffender is dan met de massageapparaten die in de handel gebracht worden. De hoofdhuid moet elke dag gedurende tien minuten zeer krachtig gemasseerd worden. Dit is, als het goed gedaan wordt, nogal vermoeiend en het is niet waarschijnlijk, dat men het tien minuten achter elkaar volhoudt. Men moet die tien minuten dus over de hele dag verdelen. Men kan het best liggend masseren, waarbij men de armen op de ellebogen laat rusten.

Haargroeimiddelen hebben op zichzelf werkelijk geen waarde, doch de manier, waarop zij toegepast moeten worden, is wel effectief: zij moeten namelijk in het haar gewreven worden en daarbij wordt de hoofdhuid automatisch gemasseerd.

Uitvallend haar

Vele kale mensen, die nog steeds hun haren terug hopen te krijgen, lezen ijverig de advertenties in de dag- en weekbladen, waarbij foto's afgedrukt worden van kale mensen, die na het gebruiken van haarmiddelen weer een bewonderenswaardige haardos kregen. Dit zijn werkelijk geen truc-foto's. Wanneer u die foto's echter eens goed bekijkt, zult u zien, dat de schedels van de mensen, die er voor poseerden, slechts plaatselijk kaal waren.

Het haar was inderdaad uitgevallen en teruggekomen, doch deze mensen hadden niet aan vroegtijdige kaalheid geleden, maar aan alopecia areata. Deze haarziekte, waarbij het haar op bepaalde grotere of kleinere plekken uitvalt, komt zowel bij kinderen en vrouwen als bij mannen voor, maar bij de laatsten toch wel het meest. Aangezien bij deze ziekte de haarzakjes normaal blijven, komt het haar vroeg of laat wel weer terug — ook wanneer er geen middeltjes voor gebruikt zijn. Alopecia areata is niet besmettelijk of erfelijk, maar wel zeer lastig, daar het meermalen terug kan komen. Niemand weet precies wat de oorzaak er van is, doch er bestaan wel vele theorieën over. Men gebruikt verschillende methoden om het te genezen: gewoon rusten en algemene hygiënische maatregelen, ultraviolette stralen, geneesmiddelen in poedervorm en nog enkele andere middelen.

Er zijn nog andere oorzaken voor kaalheid aan te wijzen. Bepaalde ziekten, speciaal die, welke door hoge koorts gekarakteriseerd worden, kunnen het haar doen uitvallen. Soms groeit het daarna weer aan en soms ook niet. Een ernstige zenuwschok, krankzinnigheid en schedelbreuk kunnen ook kaalheid ten gevolge hebben. Ernstig gebrek aan vitamine kan eveneens tot haarverlies leiden, want de hoofdhuid is evenals de andere delen van het lichaam afhankelijk van de voeding.

Roos heeft met kaalheid weinig te maken. De meeste mensen denken, dat overvloedige roos een slecht teken is, maar in werkelijkheid is roos noodzakelijk. Roos is namelijk niets anders dan oude, dode huid, die door de nieuwe huid langzamerhand verdrongen wordt. Te weinig roos wijst er dus op, dat de hoofdhuid in onvoldoende mate vernieuwd wordt en dat is gevaarlijk. Roos kan soms voor het haar zeer goed zijn, want wanneer de vetklieren te veel olie afscheiden, wordt deze olie door roos geabsorbeerd. Er worden vele middelen aanbevolen om een „olieachtige huid" minder vet te maken, doch in werkelijkheid kan men het oliegehalte alleen omlaag brengen door meer olie toe te voegen. Zeep en chemicaliën doen de olie wel even verdwijnen, doch hebben aan de andere kant een stimulerende uitwerking op de vetkliertjes, die dan dus meer olie gaan afscheiden. Het toevoegen van olie kan echter de activiteit van deze kliertjes verminderen.

De kaalheid, die bij het klimmen der jaren evenveel bij vrouwen als bij mannen voorkomt, is geen echte kaalheid, maar eenvoudig een steeds dunner worden van het haar. Wanneer een individu zestig jaar of iets ouder geworden is, heeft de hoofdhuid net als de rest van het lichaam de beste tijd gehad en gaat het haar steeds dunner en schaarser worden. Men noemt dit seniele kaalheid.

Haarwassing

Men moet er altijd aan denken, dat een haar, dat te droog is, neiging heeft om te splijten of af te breken en wanneer het haar van een bepaalde wortel voortdurend afbreekt, bestaat er kans, dat het niet meer hersteld wordt. Aan de andere kant kan een te vette hoofdhuid ook oorzaak zijn van het uitvallen van haren.

Het eerste vereiste voor het behouden van haar is reinheid. Men moet het haar en de huid niet vaker en ook niet minder wassen dan nodig is. Wanneer het haar zeer vet is, moet men het ongeveer eens per week wassen, maar normaal haar, dat niet te vet is en niet te veel is blootgesteld aan stof en vuil, moet men slechts eens in de twee á drie weken wassen. De gewoonte om het haar elke dag onder de douche of de waterkraan te houden valt niet aan te bevelen, daar het water, ook al bevat het geen zeep, de natuurlijke olie van de huid wegspoelt waardoor het haar gemakkelijk afbreekt.

Voor gewoon haar kan men het best goede, vette zeep gebruiken en voor vet haar kan men bij apothekers speciale zeep kopen. Een droge hoofdhuid dient men met warme olie of vaseline in te wrijven voor men met wassen begint. Wanneer het haar na het wassen weer gedroogd is, valt het aan te bevelen om wat geparfumeerde olie in de hoofdhuid — niet op het haar zelf — te wrijven.

Het is welhaast onnodig, te zeggen, dat het haar regelmatig geborsteld moet worden. Men dient er op te letten, dat de borstel en de kam de huid niet irriteren en niet aan het haar rukken, zodat het afbreekt. Kammen met scherpe punten en te harde borstels beschadigen de huid en kunnen dus aanleiding zijn tot onaangename infectie. Men moet de kammen en borstels eens per week wassen in heet water, waar een beetje zeep en ammonia aan zijn toegevoegd. Hoe vaak men het haar wil laten knippen moet ieder voor zichzelf weten; dat is een kwestie van persoonlijke smaak en heeft niets met hygiëne te maken. Of massage en verdere verzorging gunstige resultaten hebben, hangt af van geluk en erfelijke aanleg. In ieder geval kan goede verzorging van het haar, dat er nog is, geen kwaad.

En wanneer u kaal bent en de ontdekking gedaan hebt, dat er niets meer aan te doen is, wel, denkt u dan maar eens aan Julius Caesar, Eisenhower en Churchill en.... eventueel aan uw vader!

VALT AMERIKA RUSSISCHE SCHEPEN LASTIG?

Moskou. — Het Russische persbureau Tass heeft de Verenigde Staten van vijf incidenten beschuldigd, waarbij Amerikaanse schepen Russische vrachtschepen in het Verre Oosten, in het bijzonder in de omgeving van Formosa, zouden hebben geschaduwd. Vliegtuigen waren laag over de Russische schepen gevlogen en lange tijd in de omgeving gebleven.

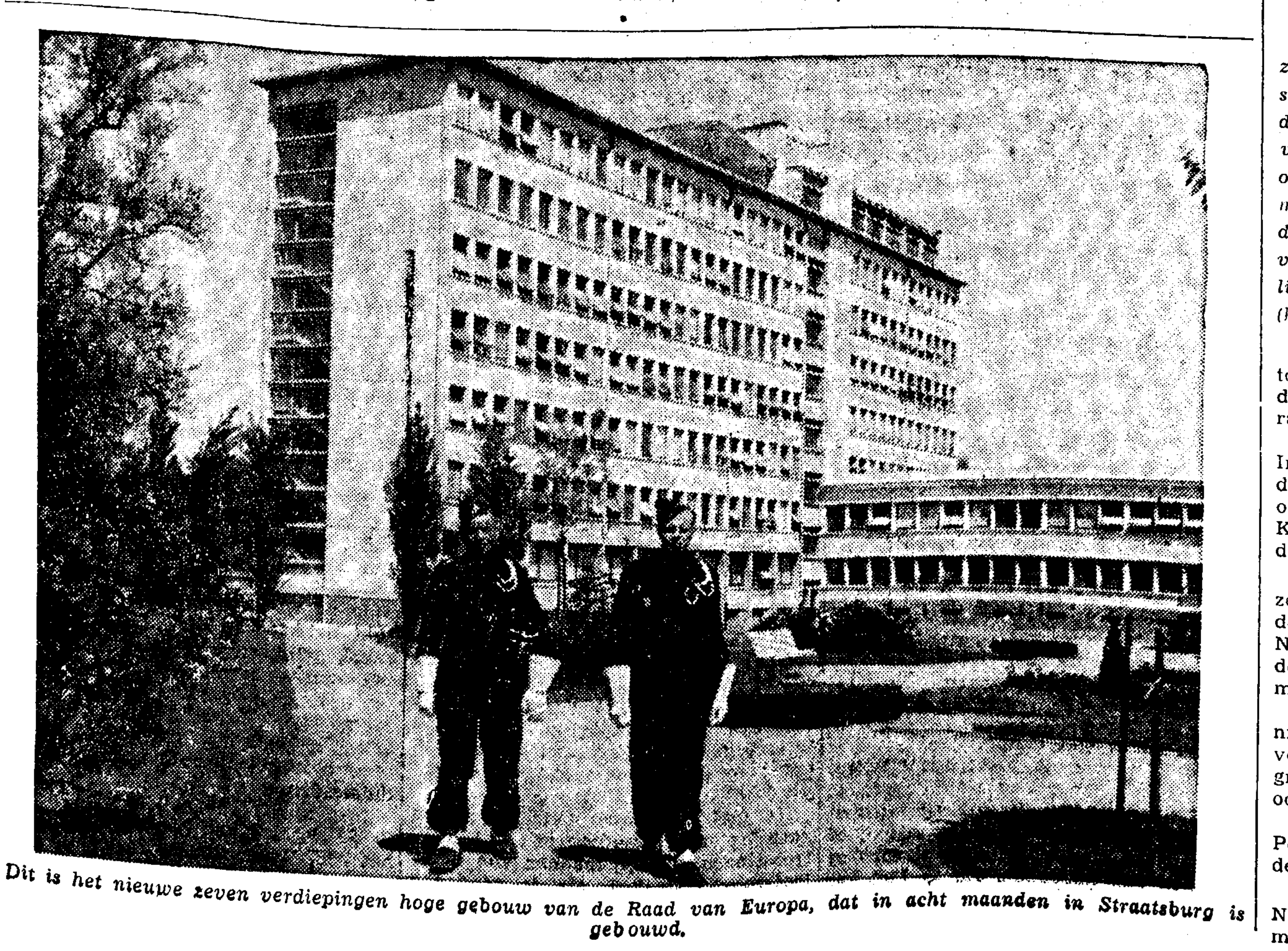
Volgens Tass was dit optreden van de Amerikanen een grove schending van de vrijheid van de zeevaart. De vluchten van de Amerikanen waren „zonder twijfel" verkenningen voor de voorbereiding van provocatieve daden jegens Sovjet-schepen in volle zee, aldus Tass.

Benoemd tot Ambassadeur

's-Gravenhage. — Bij K.B. is het Nederlandse gezantschap te Buenos Aires verheven tot ambassade. Dr R. Flaes, tot dusver Hr Ms gezant aldaar, is benoemd tot ambassadeur.

's-Gravenhage. — De Nederlandse Minister van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, de heer S.L. Mansholt, is onderscheiden met het grootkruis in de Peruaanse orde „Mérito agrícola de la república Peruana".

's-Gravenhage. — Op verzoek van de rederij is de tewaterlating van de „Mérida", die door een druk op de knop in Caracas zou geschieden, uitgesteld tot 2 Juli om 18 uur Ned. tijd.

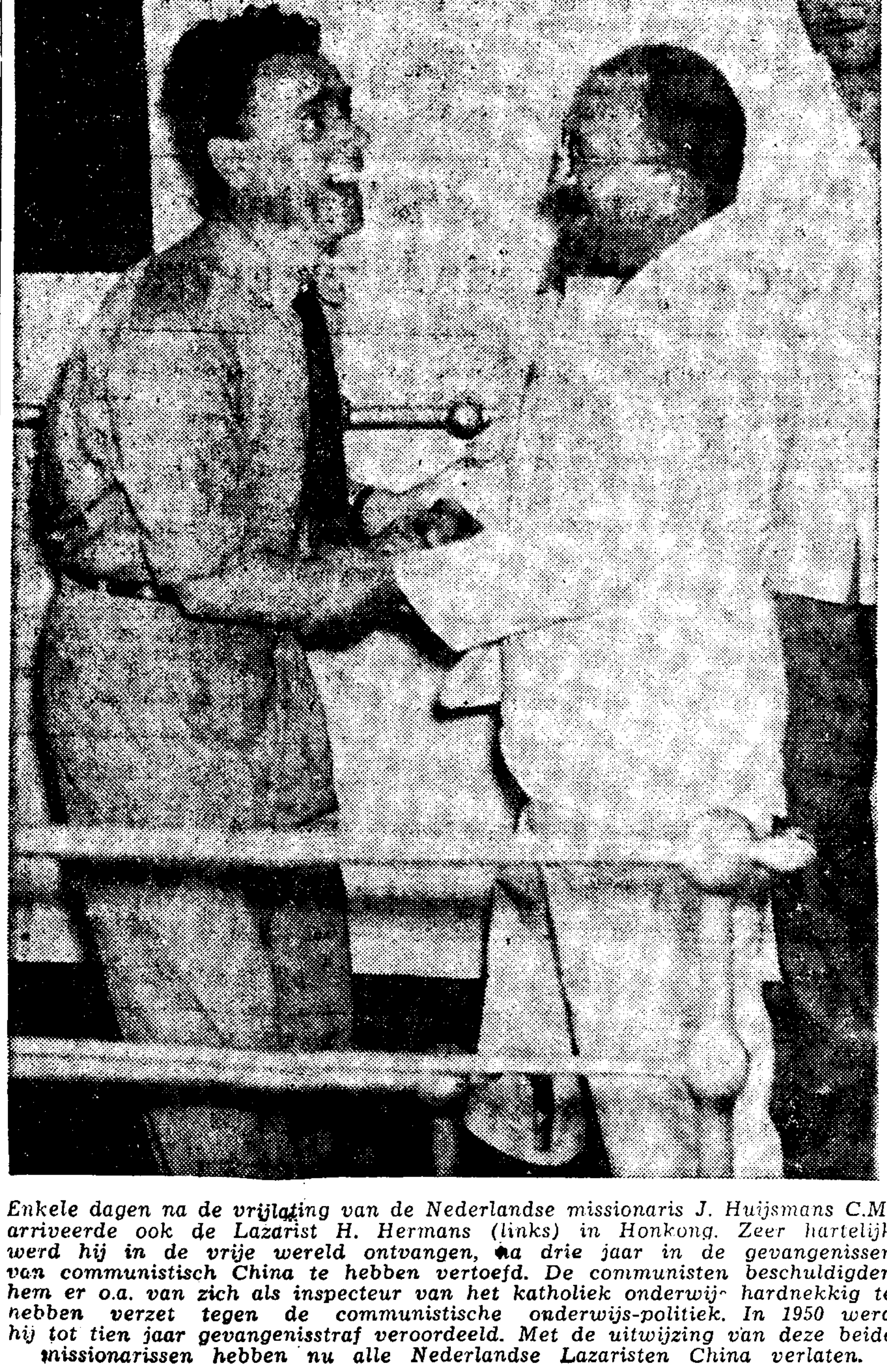

Dit is het nieuwe zeven verdiepingen hoge gebouw van de Raad van Europa, dat in acht maanden in Straatsburg is gebouwd.

MONUMENT VOOR PIETER STUYVESANT

Het bestuur van de Pieter Stuyvesantstichting in Wolvega (Nederland) die zich ten doel stelt de nagedachtenis van Pieter Stuyvesant te eren, wil trachten een monument op te richten ter nagedachtenis aan deze Nederlandse historische figuur, die in het dorpje Scherpenzeel in de gemeente Weststellingwerf is geboren en onder wiens bewind Nieuw Amsterdam, het tegenwoordige New Nork, in Februari 1653 stadsrechten heeft gekregen.

De onthulling van het monument wil men doen samenvallen met de feestelijkheden, die van 12 tot 16 Juli 1955 zullen worden gehouden ter gelegenheid van de ingebruikneming van de Pieter Stuyvesantweg, de verbindingsweg van Wolvega, de hoofdplaats der gemeente Weststellingwerf, met de Noord Oost-Polder.

Enkele dagen na de vrijlating van de Nederlandse missionaris J. Huijsmans C.M arriveerde ook de Lazarist H. Hermans (links) in Honkong. Zeer hartelijk werd hij in de vrije wereld ontvangen, na drie jaar in de gevangenissen van communistisch China te hebben vertoefd. De communisten beschuldigden hem er o.a. van zich als inspecteur van het katholiek onderwijs hardnekkig te hebben verzet tegen de communistische onderwijs-politiek. In 1950 werd hij tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld. Met de uitwijzing van deze beide missionarissen hebben nu alle Nederlandse Lazaristen China verlaten.

Lazarist J. Huijsmans terug uit gevangenis in Peking

Beschuldigd van spionnage voor Amerika

Bij Chinezen met gebonden handen en voeten 48 uur staan

De uit Middelharnis afkomstige 67-jarige missionaris J. Huijsmans C.M., van de orde der Lazeristen, die onlangs uit communistisch-Chinese gevangenschap is vrijgelaten en bij Hongkong over de grens is gezet, heeft in een interview bijzonderheden meegedeeld over zijn arrestatie door de roden en de behandeling, die hij tijdens zijn gevangenschap heeft ondergaan. Hij vertelde dat hij op 7 September 1951 werd gearresteerd. „Twintig communisten kwamen mij die avond halen en brachten mij naar het politiebureau, waar ik ervan werd beschuldigd een imperialistische spion te zijn. Een beschuldiging die ik natuurlijk ontkende. „Men zeide mij", aldus vervolgde de missionaris zijn relaas, „dat ik een priester van de orde der Lazeristen was en dat deze voor de Verenigde Staten spionneerde. Daarom was ik ook een imperialistische spion".

De 67-jarige Nederlandse Lazarist J. Huysmans na zijn vrijlating in Hongkong.

Men bond de bejaarde priester handen en voeten en hij werd gedwongen zo 48 uur aan één stuk te staan. „In mijn gevangenschap was ik uiteraard onderworpen aan kleinere mishandelingen, zoals schoppen en slagen. Ook werd ik gedwongen een bekentenis te schrijven. Ik schreef er een, die niet geaccepteerd werd. Toen schreef ik een ander, en een derde, enzovoorts. Ik ben de tel kwijtgeraakt".

Tenslotte moest de Lazerist een bekentenis ondertekenen, waarin hij verklaarde inderdaad een imperialistische spion te zijn, die „het volk van China schade had toegebracht".

De Nederlandse priester werd in de gevangenis te Peking opgesloten tezamen met 500 andere politieke gevangenen, onder wie Nederlanders, Amerikanen, Belgen, Fransen, Italianen en Duitsers.

Namen kan hij zich echter niet meer herinneren. De missionaris, die zes en twintig jaar geleden naar China is gekomen, heeft tijdens de oorlog ook in Japanse gevangenschap vertoefd. In 1943 werd hij door de Japanners geïnterneerd.

Uit het oogpunt van de gevangene bezien waren de Japanners beter dan de communistische Chinezen, zo meent hij. „Toen ik in 1951 in de cel kwam waren de omstandigheden daar buitengewoon slecht. Later verbeterde dat en het gevangenen-hospitaal was zeer goed en zindelijk. Als wij kleren nodig hadden kregen wij van de Chinezen gloednieuwe uniformen".

„De communisten beschouwden ons politieke gevangenen als mensen wier ideeën veranderd moesten worden", zo vertelde de missionaris verder, maar men achtte hem te oud om 'n „hersenspoeling" te ondergaan. Sommigen van zijn medegevangenen werden later naar dwangarbeiderskampen gebracht.

Naar zijn mening zullen de Chinese communisten „tien jaar ononderbroken vrede nodig hebben om China te maken tot een machtige staat die vrijwel onmogelijk te verslaan zal zijn". Steunende op zijn meer dan vijf en twintigjarige ervaring in China is hij tot de conclusie gekomen, dat de toekomst van het communisme in China bij de jeugd ligt. „Ouders in Peking en elders in China wantrouwen hun eigen kinderen en zijn bang voor hen. De felste communisten zijn tussen de 18 en 25 jaar oud. Het zijn fanatieke jongelui, die in alle communistische organen de leden van middelbare of oudere leeftijd volkomen overheersen".

Overal in China heeft de Nederlandse missionaris de invloed van de Russen bespeurd. „De Russen beheersen China: zij zijn vertegenwoordigd in elke communistische instelling". „De communisten vormen een grote kwade macht", zo vervolgt hij, „als hun de tijd gegeven wordt zullen zij nog machtiger worden. Het volk vreest hen en is hulpeloos. Als een derde wereldoorlog zou uitbreken, zou communistisch China — tenzij de strijd thans zou ontbranden — niet gemakkelijk te verslaan zijn, geloof ik".

De Lazarist verklaarde graag naar China terug te keren als hij daartoe opdracht kreeg. „Ondanks de minder prettige dingen die ik heb ondervonden ben ik in de afgelopen 26 jaren van China en van het Chinese volk gaan houden. Ik kan slechts zeggen dat de huidige gang van zaken zeer te betreuren valt". (United Press)

Meisje vindt horloge

Beloning: f. 300

Radeloos vervoegde zich een Amerikaans toeristenechtpaar, mr. en mrs. Mac. E. Collum uit North Hollywood op het politiebureau Leidseplein te Amsterdam om de hulp van de politie in te roepen bij het terugvinden van het kort tevoren door de dame verloren gouden polshorloge, dat een waarde heeft van circa f. 4.500. Het horloge, een familiestuk, heeft een platina voorplaat met diamantjes bezet.

Het horloge was door het breken van een schakeltje van de armband, vlak voor de ingang van het hotel, waar de Amerikanen logeerden, op het trottoir gevallen. Een kamermeisje van een ander hotel had het gevonden. En via de politie keerde het kostbare kleinood terug bij de overgelukkige Amerikaanse dame, die op haar beurt het kamermeisje, dat binnenkort gaat trouwen, gelukkig maakte met een beloning van 300 gulden.

Olie-accoord in Perzië Shell heeft exploitatie

Amsterdam. — „Het is thans vrijwel zeker, dat de Koninklijke Shell een sterke positie zal krijgen bij de verdere exploitatie van de Perzische olievelden. Verwacht mag worden de oprichting van een nieuwe verkoopmaatschappij met een gemengde Nederlands-Iraanse bezetting. De zetel van deze maatschappij zal waarschijnlijk in den Haag worden gevestigd. (hierover schreven wij reeds. — Red.)

Over de zetelverdeling in het directoraat zijn nog onderhandelingen aan de gang, die op het ogenblik in Teheran worden gevoerd.

De oprichting van een nieuwe Iraans-Nederlandse maatschappij voor de exploitatie van de Perzische aardolie zal natuurlijk de positie van de Koninklijke/ Shell-groep in het Midden-Oosten aanzienlijk versterken.

Bovendien zal de vestiging van de zetel in den Haag nog meer aardoliedeskundigen op allerlei gebied naar Nederland trekken, terwijl voor Nederlanders nieuwe mogelijkheden komen in het Midden-Oosten.

De vestiging in Nederland van de nieuwe onderneming, waaraan behalve de Koninklijke/Shell nog andere groeperingen deelnemen, is uiteraard ook genomen op politieke gronden.

Vestiging in Engeland was voor de Perzen onaanvaardbaar. Vestiging in de Verenigde Staten eveneens.

Het feit, dat de Koninklijke/Shell in Nederland genesteld is, én het feit, dat men hier beschikt over een arsenaal van deskundigen op allerlei gebied, technisch én financieel-economisch, heeft de doorslag gegeven".

Gelijk wij reeds Vrijdag wisten te melden publiceerden wij de bevestiging van het te Teheran bereikte accoord.

OVER KLEINE WONDJES

(Van onze medische medewerker)

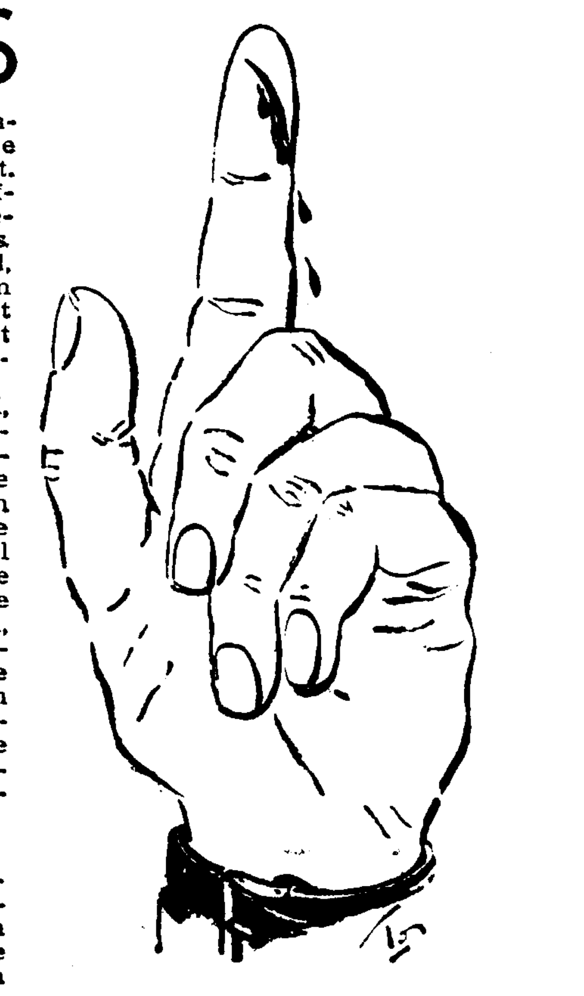
Hoe vaak gebeurt het niet, dat iemand zich in de vinger snijdt, dat hij bij het werk of bij de sport, het voetballen bijvoorbeeld, een schaafwondje krijgt. Wat er dan gebeuren gaat, hangt er van af. Is het slachtoffer nogal pietepeuterig van aard, dan wordt er gewassen en gespoeld, geduwd en geknepen om het wondje toch maar goed schoon te maken en dan gaat er een pleister op. Behoort hij meer tot het flinke soort, dan gebeurt er meestal helemaal niets, en dat is voor het wondje nog het beste, in elk geval beter, dan dat gewas en geplas.

Juist kleine, onbeduidende wondjes worden vaak verkeerd behandeld en geven dan een hoop narigheid. Dat komt bij echte grote verwondingen veel minder voor. Blijkbaar is de noodzakelijkheid van een goede behandeling daarbij voor iedereen duidelijk.

Als u E.H.B.O.-er bent (ik hoop dat velen van mijn lezers dat zullen zijn, en als dat nog niet zo is, dan raad ik u het volgen van een eerste hulpcursus ten zeerste aan) dan zult u ongetwijfeld precies weten, wat er gebeuren moet om bij grote verwondingen een doeltreffende eerste hulp te bieden. Maar nu dat kleine wondje.

Iedereen is er blijkbaar van overtuigd, dat overal besmettingsgevaar dreigt, vandaar dat grondig uitwassen van allerlei kleine verwondingen, in het dagelijkse leven. En toch heeft dat overdreven knoeien met water en zeep hier een averechts effect. Er worden meer bacteriën in de wond gewreven, dan dat er sprake zou zijn van enige ontsmetting. Begrijp mij goed, ik praat nu dus over kleine wondjes: Het is beter daar niets aan te doen. Het bloed, dat ook uit een klein wondje stroomt, spoelt de binnengedrongen bacteriën vanzelf wel weg. Deze zelfreiniging en de vorming van een roofje, maken dat de meeste weinig verontreinigde wondjes het best genezen als men ze maar met rust laat. Het is natuurlijk heel goed, vooral als men met vuil werk, dat aanleiding tot besmetting kan geven, bezig was, om het wondje met wat jodiumtinctuur te behandelen. Inplaats van jodiumtinctuur is ook mercurochroom heel goed bruikbaar. Plak in elk geval geen pleister op dat wondje en zeker niet op schaafwonden. Het lijkt heel practisch en hygiënisch, maar de ervaring leert, dat ondanks een paar gebrekkige ventilatiegaatjes in de pleister, het wondje gaat broeien en dat het niet dicht gaat. Vindt u het toch nodig het wondje af te dekken doe het dan met een steriel gaasje en een paar hechtpleisters. Is er geen steriel gaasje bij de hand, gebruik dan een schone, pas gestreken doek, een zakdoek bijvoorbeeld, met de naar binnengevouwen kant naar het wondje toe. Die kant is zo min mogelijk door bacteriën verontreinigd.

Het bevestigen van het verband, vooral als we dat met een zwachteltje doen, levert nogal eens moeilijkheden op, als het wondje op een lastige plaats zit. Over het leggen van een goed verband zou natuurlijk veel te vertellen zijn, maar dat voert ons wel wat ver. Alleen de E.H.B.O.-ers, die er misschien nog moeilijkheden mee mochten hebben, wil ik er op wijzen, dat onlangs de achtste druk verschenen is van het voortreffelijke boekje van H. J. Verschoor: Verbanden in Beeld *) De nieuwe druk is een ongewijzigde herdruk van de 7de oplage en kan iedereen, die nog moeilijkheden heeft met het aanleggen van verbanden, warm worden aanbevolen.

Dan zijn er nog andere kleine verwondingen, die speciale aandacht vragen. Het is nooit mijn bedoeling geweest met deze stukjes de angst voor alles wat de gezondheid in gevaar brengt te vergroten en ik hoop daar dus ook nu geen aanleiding toe te geven door te zeggen, dat straatvuil ook in kleine wondjes, vooral in kleine van de lucht afgesloten prikjes en sneetjes, die kinderen bij het spelen in de tuin of op straat opdoen en volwassenen bij allerlei ongelukjes, waarbij straatvuil het wondje kan besmetten, het trappen in een spijker, het vallen van de fiets, een tetanusbesmetting kan veroorzaken. Tetanus of wondklem is een ziekte met dodelijke afloop, waar tegenwoordig een vaccin tegen bestaat. Is er dus reden aan te nemen dat er een besmetting met straatvuil — vooral paardenmest is berucht — heeft plaats gehad, dan lijkt het verstandig een dergelijk wondje aan de dokter te tonen, opdat deze eventueel maatregelen kan nemen. Het afnemen van de paardentractie en het feit, dat het vuil diep moet binnendringen, maken de kans hierop gelukkig niet groot.

van S.

Juist onbeduidende wondjes worden vaak verkeerd behandeld en geven dan een hoop narigheid

*) H. J. Verschoor, Verbanden in Beeld. Achtste druk. G. B. van Goor Zonen's Uitgeversmaatschappij N.V. 's-Gravenhage, Djakarta 1953.

Ondanks de haring de dokter nodig

Rotterdam. — „De haring in het land, de dokter aan de kant", luidt het spreekwoord. Dezer dagen is in een Rotterdamse familie echter gebleken, dat dit niet altijd opgaat, want daar is twist over wie haring zou gaan halen er de oorzaak van geweest, dat men naar de dokter moest. Een vader was met zijn vier zoons eensgezind in de woning aan het witten. Aan het eind gekomen van de werkzaamheden hadden allen, nog steeds eensgezind, trek in haring. Bij de vraag echter, wie ze zou gaan halen, verdween de eensgezindheid als sneeuw voor de zon. De vader, die de haring zijn neus voorbij zag gaan, ontlaadde zijn trek daarin driftig door een trap tegen de emmer met witkalk. Hij had hiermee echter alleen maar zichzelf, want het gevolg was, dat hij uitgleed, en toch nog de straat op moest, echter om een hoofdwond te gaan laten verbinden.

Of hij onderweg nog langs 't haringkarretje kwam, vermeldt de historie niet.

's-Gravenhage. — Naar verluidt is de benoeming te verwachten van dr J. G. de Beus, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister, momenteel eerste medewerker van de Nederlandse ambassadeur te Washington, tot Nederlands ambassadeur te Karatsji.

Zeeland. — Tijdens een kort maar hevig onweer dezer dagen boven Zuid-Beveland in Nederland, werd zeer veel schade aangericht aan de te velde staande gewassen. Vooral de jonge fruitbomen hebben ernstig geleden. Hagelstenen van ongekende grootten, kwamen het vernielingswerk van regen en windvlagen nog verergeren.

Zeven weken in de Sovjet Unie V

Het Russische volk leeft in een afgesloten wereld

Ik geloof, dat veel lezers nieuwsgierig zijn naar de verblijfkosten voor een buitenlander in Rusland. Daarom zal ik een overzicht geven van enkele prijzen. Een kamer met badkamer in het Astoriahotel in Leningrad kost 40 roebel. In Tiflis kost het verblijf in een hotel aanzienlijk duurder, n.l. 90 roebel. In Boekhara daarentegen komt het op slechts 12 roebel. De prijzen zijn dus erg gevarieerd. Over het geheel moet men er echter op rekenen, dat een behoorlijke kamer ongeveer 35 roebel kost. Een middelmatige, maar voldoende maaltijd, bestaande uit twee gangen zonder dessert, koffie of wijn, kost ongeveer 15 roebel. Een beetje meer verzorgde maaltijd kost 25 roebel. Een kilometer per taxi kost 2 roebel. Men kan een auto met chauffeur huren tegen 30 roebel per uur.

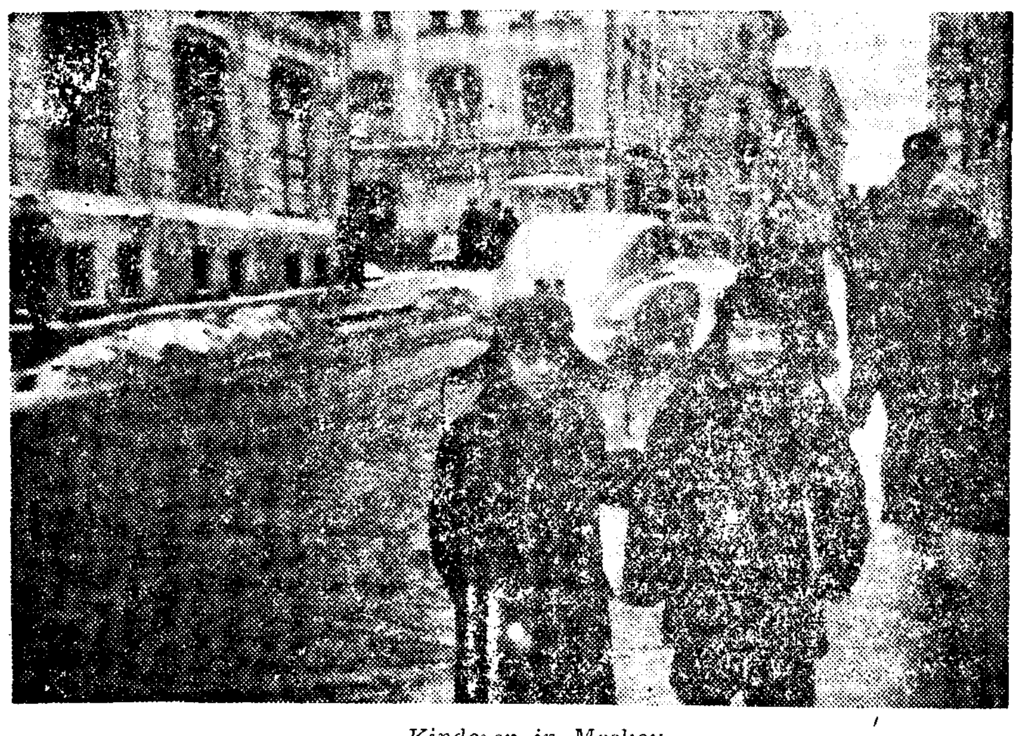
Badgeiser een Sovjet-uitvinding!

Nee, Rusland is niet gastvrij. Het is maar al te duidelijk, dat men het IJzeren Gordijn wenst, dat men het onderhoudt en handhaaft. De Sovjet-regering heeft kennelijk geen zin om veel vreemdelingen te ontvangen. Zij tracht zelfs bewoners van Westelijke landen, die reisplannen maken, te ontmoedigen. Waarom? Omdat buitenlanders zich zo weinig in staat hebben getoond om objectief te zijn in hun oordeel? Velen zien bij hun terugkeer uit de Sovjet-Unie dit land als een paradijs, maar vele andere beschrijven haar eenstemmig als een hel.

Tracht de Russische regering, die immers in iedere buitenlander een spion ziet, haar talloze militaire geheimen te beveiligen en voelt zij zich misschien niet in staat om alle buitenlanders, die in de Sovjet-Unie rondreizen, op effectieve wijze te controleren en te bewaken?

Nee, deze redenen komen mij ontoereikend voor. In werkelijkheid bestaat het IJzeren Gordijn omdat de Sovjet-autoriteiten koste wat kost willen verhinderen, dat de bewoners der Sovjet-republieken het land verlaten en contact opnemen met de z.g. „kapitalistische" wereld. Ik durf zelfs te verklaren dat het IJzeren Gordijn is neergelaten tegen de bevolking van Rusland, van de Oekraïne, van de Krim etc. De Sovjet-wereld is een afgesloten wereld en zij mag geen enkel uitzicht hebben op de vrije wereld. De bewoner van de Sovjet-Unie leeft in een isolement. Hij staat bloot aan een onophoudelijke propaganda. Zo is hij er toe gekomen om te gaan geloven, dat de levensomstandigheden in de kapitalistische wereld ontstellend zijn. Dit dogma mag hij onder geen enkele voorwaarde gaan betwijfelen. Dat zou immers het eind zijn van zijn illusie en ongetwijfeld dus ook van zijn volgzaamheid. Het is voor de handhaving van het regiem absoluut noodzakelijk bijvoorbeeld, dat iedere Sovjet-burger een luierende kapitalist in mij ziet, die leeft van de moeizame arbeid der Belgische arbeiders. De meesters van het Kremlin kunnen rustig slapen. Als hun regiem even solide is als hun propaganda doelmatig, staat hun nog een goede tijd te wachten.

Onbetwist werpt het isolement dat de Russische burger is opgedrongen zijn vruchten af. Werd ik immers in Centraal-Azië niet door kleine meisjes en jongens, in alle ernst en oprechtheid ondervraagd „of er in de Verenigde Staten en in België scholen bestonden?" en „waarom er zoveel bedelaars waren bij ons?" In Kharkov heb ik een beetje zenuwachtig geluisterd naar de rede van een jeugdig leider van de Pioniers-organisatie, waarin het een beetje verbijsterend heette: „Ik zou u erkentelijk zijn wanneer u aan de Belgische regering zoudt willen laten weten hoe gelukkig wij, Pioniers, zouden zijn, indien er voor de Belgische jeugd spoedig datgene zou worden gedaan, wat de Sovjet-regering doet voor de jeugd van de Sovjet-Unie".

Kinderen in Moskou.

Een oude arbeider liet mij in zijn woning verrukt zijn badkamer en geiser zien. Die dag heb ik gehoord — wat ik voor die tijd nog niet wist — dat de badgeiser een Russische uitvinding is. Ook heb ik die dag plechtig het gaskraantje opengedraaid, terwijl mijn gastheer de pit ontstak. De omstanders keken angstig toe. Zou ik voldoende verbaasd staan over het schouwspel van de vlam? En over de sensatie van de verwarming? De oude werkman is ongetwijfeld tevreden geweest over mijn verbazing, want ook hij heeft me een boodschap meegegeven voor het Belgische volk. Hij heeft me gevraagd onze regering te zeggen, dat het Russische volk hoopte, dat het Belgische spoedig een van de meest geniale Russische uitvindingen zou leren kennen: de badgeiser. Ik heb zelfs de moed niet gehad om te glimlachen.

„Bestaan er wel scholen in België?" werd mij door kinderen gevraagd

Teken van zwakheid

Ja, de propaganda in de Sovjet-Unie is tè volmaakt. Alle middelen zijn goed en zij bedient zich met een bijna geniale behendigheid van alle moderne voorlichtingsmogelijkheden: radio, pers, bioscoop, toneel, conferenties, affiches etc. In het begin heb ik getracht de waarheid te herstellen. Langzamerhand heb ik daar van afgezien. Het is werkelijk niet mogelijk om helemaal alleen de strijd aan te binden met een vloedgolf van ideeën, vooroordelen, complexen, reacties en sentimenten.

Daárom is het IJzeren Gordijn in het leven geroepen. Als het doorbroken zou worden, zou dat voor de Sovjet-burger het opgeven betekenen van zijn sprookjesuniversum: reizen in Amerika of Europa zou het ontdekken betekenen van de Sovjet-leugen. Wanneer hij te veel buitenlandse reizigers zou zien in zijn land, mensen die goed gekleed en geschoeid zijn, dan zou dit hem te denken geven en het zou hem aan het twijfelen brengen over de juistheid van zijn informaties.

Als men er goed over nadenkt is men geneigd dit voortdurende beroep op de propaganda te beschouwen als een teken van zwakheid. Is het niet vreemd dat men een heel volk kan insluiten in een gevangenis van leugens, alleen maar omdat andere volken een grotere welvaart hebben dan zij?

Aanvaarden wij niet zonder meer de gunstige ontwikkeling van de Amerikaanse economie? Wij weten best, dat de levensstandaard van de Amerikaanse arbeider hoger is dan die bij ons en wij staan toch toe dat men zich naar de Verenigde Staten begeeft om de middelen te bestuderen waarmee ginds zulk een verbazingwekkende productiviteit wordt bereikt. Wij leggen niemand iets in de weg, die een visum gaat halen om naar Amerika te gaan, om er zich te vestigen of zelfs om de Amerikaanse nationaliteit aan te vragen.

De vergelijking is voor ons een stimulans. Denkt het Kremlin werkelijk, dat het Russische volk ontmoedigd zou worden wanneer het IJzeren Gordijn zou worden opgetrokken? En indien het dit gelooft, geeft het ons dan daardoor alleen al niet het bewijs van een paradoxale bezorgdheid?

RAYMOND SCHEYVEN

Koning Boudewijn onthult een standbeeld voor kard. Mercier

Minister Lilar: „De beste politiek is de politiek der waarachtigheid"

(Van onze Belgische correspondent)

Koning Boudewijn heeft dezer dagen op het voorplein der St. Goedelekerk te Brussel het standbeeld van Kardinaal Mercier onthuld. De plechtigheid werd bijgewoond door Z. Em. Kardinaal van Roey, de Belgische bisschoppen, talrijke ambassadeurs en gezanten, de liberale Senaatsvoorzitter Gillon, de liberale ministers Lilar en Liebaert, mgr. van Waeyenbergh, rector magnificus van de Leuvense universiteit en talrijke andere personaliteiten.

Staatsminister van Cauwelaert, sinds 1953 voorzitter van de vereniging „Nationaal huldebetoon aan Kardinaal Mercier", die in zijn studietijd gedurende twee jaar privé-secretaris was van mgr. Mercier, huldigde in de Kardinaal, die de Thomistische wijsbegeerte tot nieuwe bloei bracht door de oprichting van het Hoger Instituut voor Wijsbegeerte te Leuven, een van de grote denkers van het eind der negentiende eeuw, die voor geen enkel religieus of moreel probleem van zijn tijd onverschillig bleef.

De kardinaal, aldus de heer van Cauwelaert, zal in het geheugen van het Belgische volk echter in de eerste plaats blijven voortleven als de onverschrokken verdediger van het vaderland tegen de vreemde bezetter. Bij deze hulde sloten zich de burgemeester van Brussel, baron van de Meulebroeck en de minister van Justitie Lilar aan.

Minister Lilar huldigde in de Kar naal de man, die geloofde, dat de be politiek die van de waarachtigheid welke niets verbergt en niets vervor Van mgr. Mercier heeft men tere gezegd: „Hij heeft zich wellicht kun vergissen en men heeft hem wellic kunnen bedriegen, maar hij heeft ni iemand bedrogen." Daarom, besl minister Lilar, verenigen de burg van de meest uiteenlopende opinies zi in de hulde aan een man, die boven verdeeldheid steeds aandacht had v de „condition humaine", die ons al bindt.

De idee om door de oprichting v een standbeeld een nationale hulde brengen aan de grote Kardinaal, we voor het eerst naar voren gebracht 1919. Mgr. Mercier was er de ha nekkigste tegenstander van. Na z overlijden in 1926 werd door de gouv neur van Brabant een huldecomité het leven geroepen, dat de nodige for sen moest bijeenbrengen. Jaren ging voorbij met discussies over de pla waar het standbeeld zou verrijzen toen de beeldhouwer Egide Romba met zijn plannen klaar was, brak oorlog uit. In 1942 overleed Rombau maar hij had het beeld gestalte geg ven. Het werd gegoten in ongepatinee brons. Het beeld is meer dan drie me hoog en het weegt 1200 kilo. De ne van de karninaal diende als mod Verleden jaar werd staatsminister v Cauwelaert tot voorzitter gekozen v het comité en in enkele dagen wist h het nodige geld te verzamelen om h huldebetoon mogelijk te maken.

Opperrabbijn van Engeland vraagt herstel van onrecht

Londen. — De opperrabbijn van Engeland heeft uit naam van het Britse Joodse congres opnieuw een beroep gedaan op de Nederlandse overheid om de twee Joodse wezen, Anneke Beekman en Rebecca Meljado, 13 jaar oud, weer „in de Joodse omgeving te doen opnemen, waarin zij zouden zijn opgevoed, indien hun ouders waren blijven leven, die in Duitse concentratiekampen zijn omgekomen."

De opperrabbijn richtte zich tevens „tot hen, die bereid zijn hun invloed uit te oefenen om een groot onrecht te herstellen".

Britse aanspraken op zeebodem rond Borneo

Groot-Brittannië heeft de grenzen van zijn bezittingen op Borneo uitgebreid tot aan de rand van de olierijke zeebodem, die dit eiland omgeeft. In een officiële mededeling wordt gezegd, dat deze maatregel, die in overeenstemming is met de internationale praktijk zoals die onlangs is vastgelegd, de staten Noord-Borneo, Serawak en Broenei in staat stelt „rechtsbevoegdheid uit te oefenen over de exploitatie van de natuurlijke hulpbronnen van de zeebodem, grenzend aan hun kusten".

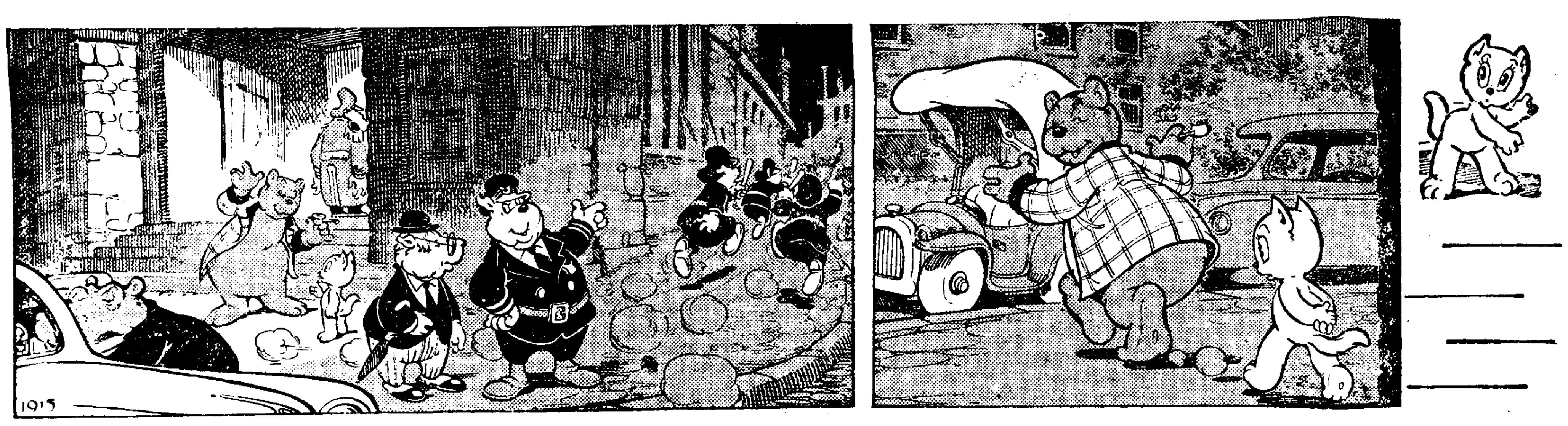
De Britse aanspraken gelden alleen voor de zeebodem. Buiten de normale driemijlszone blijft de zee „open". Oliemaatschappijen winnen reeds olie uit de zeebedding voor de kust van Broenei en exploreren op het ogenblik de kusten van Serawak en Noord-Borneo. Broenei is op het ogenblik een van de rijkste olieproducenten van het Britse gemenebest.

Een „ere"-zaak

Vijf veelbelovende jongelui — geen van hen was ouder dan achttien jaar — zullen terecht moeten staan wegens een koelbloedige moord. De knaapjes hadden namelijk een gangsterbende georganiseerd en hadden in Al Capone-stijl een lid van een concurrerende bende vakkundig met een machinegeweer neergelegd. Het ging om een ere-zaak, verklaarden de snotneuzen.

Tom Poes en het kunsthars-hart

1815

1915 — Het gejoel van de toeschouwers, die door de politie een zijstraat werden ingedreven, verdween in de verte en de rust keerde terug. Burgemeester Dickerdack stapte met een vriendelijke groet in zijn fraaie auto en reed huiswaarts terwijl de ambtenaar eerste klasse Dorknopper nieuwsgierig naar de oorzaak van het lawaai informeerde.

„Een relletje!" legde commissaris Bulle Bas rustig uit. „Maar de politie heeft de toestand vast in handen. Leg de gummistok er over, zeg ik altijd maar. En als dat niet helpt, dan schieten. Gewoon maar schieten!

Heel aardig," lachte de heer Dorknoper. „Orde moet er zijn, anders kan er niet gewerkt worden! Het is maar goed, dat we hier zo'n bekwame leiding bij de politie hebben!"

Intussen was heer Ollie tevreden de stoepen afgedaald. Hij zag Tom Poes bij de Oude Schicht staan en liep hem blij tegemoet.

„Hallo, jonge vriend!" groette hij hartelijk. „Prettig je weer eens te zien! Waar zit je toch de laatste tijd? Je komt nooit meer eens langs zoals vroeger!"

„O, jawel!" zei Tom Poes. „Maar U bent nooit thuis, dat is de kwestie! U bent altijd op de Club hier!"

„Hm, ja dat kan wel!" zei heer Ollie vergenoegd, „ik heb het inderdaad tamelijk druk, tegenwoordig! Ik ben voorzitter van het pokerclubje geworden — en ik ben de secretaris van de ballotage-commissie. Een verantwoordelijk ambt, Tom Poes! Heel zwaar, als men het tenminste goed doet! Maar het geeft een mooie voldoening voor een heer van mijn stand, wat jij?"

„Hm!" zei Tom Poes.

Procureur van Hof van Parijs:

Zaak der Naundorffianen naar vorm ontvankelijk

(Van onze Parijse correspondent)

Voor de Eerste Kamer van het Hof van Parijs heeft dezer dagen wederom de zaak Naundorff gespeeld. De procureur-generaal heeft in een lange en uitvoerige studie een poging gedaan het mysterie van het lot van de wees van de Temple uit de doeken te doen. De grote vraag in deze is en blijft of het wel vaststaat dat de zoon van Lodewijk XVI in de Temple op de 20ste Prairial van het jaar III gestorven is. Als dat zo is blijft er voor de erfgenamen van de mysterieuse horlogemaker van Delft, Naundorff, niet veel reden tot hoop meer over. Maar zover is het nog niet.

Op 5 Juni 1851 heeft dé Rechtbank van de Seine de erfgenamen van Willem Naundorff, die op nietigverklaring van de in de Temple opgemaakte overlijdensacte van Lodewijk XVII aandrongen, in het ongelijk gesteld. Daarmede verviel aan de Delftse erven het recht zich nakomelingen van Lodewijk XVII te noemen. Deze uitspraak heeft evenwel plaats gehad zonder dat een der nazaten Naundorff aanwezig was. Naar het oordeel van de procureur-generaal, de heer Béteille, is het van belang dat thans weer een uitspraak wordt gedaan opdat de Naundorffianen deze gerechtelijke uitspraak van 1851 niet voortdurend blijven betwisten.

In zoverre hebben de aanhangers van Naundorff dus voorlopig succes. Hun zaak is naar de vorm ontvankelijk verklaard. Wat de inhoud van het vraagstuk echter betreft acht de procureur-generaal de overlijdensacte van de 24ste Prairial volkomen regelmatig.

Het feit dat de zuster van de Dauphin geen getuige was van het opmaken van deze acte, schrijft hij toe aan haar minderjarigheid. Hoewel de procureur-generaal het merkwaardig vindt dat na de revolutie over een eventuele ontsnapping van Lodewijk XVII uit de gevangenis zo volledig het stilzwijgen bewaard zou zijn en het bovendien vreemd genoemd mag worden dat de ontsnapte zozeer zijn moedertaal vergeten zou hebben, wil hij zich noch voor noch tegen de zaak Naundorff uitspreken, maar slechts besluiten de uitspraak van 1851 te handhaven. Op 7 Juli a.s. zal het Hof over deze zaak uitspraak doen.

Loonsverhogingen in Amerikaanse staalindustrie

De verenigde staalarbeidersbond heeft voor de arbeiders van de United States Steel Company een nieuw looncontract gesloten, dat voorziet in een verhoging van de lonen met 5 dollarcents per uur en in verbeteringen van de pensioenen en andere sociale voorzieningen. De waarde van deze verbeteringen wordt door de vakbond geschat op 7 dollarcents per uur.

Nieuwe directie van de Garuda

Djakarta. — Het Indonesische kabinet heeft ten aanzien van de directie van de Garuda Indonesian Airways besloten, dat de functies van president-directeur en directeur tijdelijk zullen worden waargenomen door ir Sutoto, secretaris-generaal van het ministerie van Verbindingen en door ir Sugoto, hoofd van de burgerluchtvaart van dat ministerie. Tot onderdirecteur is benoemd de heer Mochtar, tot directeur hoofd van de technische missie de heer D. K. van Houten, tot operationeel onderdirecteur ir Preppenberg en tot technisch onderdirecteur ir Ypa Kie Tik van de Garuda Indonesian Airways.

DE VERLEGEN VRIJGEZEL

door

P. G. Wodehouse

40)

George aarzelde niet. Hij greep links en rechts het tafellaken en zwiepte het omhoog in een woeste warreling van appeltaart, ijswater, brood, aardappelen, salade, gebraden kip en couverts. Hoog boven zijn hoofd hief hij het, gelijk een rode-lappenzwaaier in een stierencircus, en hij liet het neerkomen tot een massale omhulling rondom des politie-agenten hoofd.

Er rezen van alle zijden kreten van belangstelling. De Rode Kip was een dier knusse, huiselijke restaurants, waarin een geest van schuldeloze pret bovendrijft, maar zelfs in de Rode Kip waren voorstellingen gelijk deze iets ongewoons, waarover allicht enige opmerkingen vielen. Vier gasten lachten verblijd, een vijfde riep uit: „Nou, opoe!" en een zesde zei: „Moet je dát zien!"

De New Yorkse politie kent haar taak en schuwt de arbeid niet. Men kan haar misschien tegen de vlakte, maar nooit uit het veld slaan. Een klauwende hand dook op uit het tafellaken en greep George bij zijn schouder. Een andere klauwende hand tastte in de nabijheid van zijn boord. De vingers van de eerste hand verschoven tot beter houvast.

George was in geen stemming om dergelijke kunsten te verdragen. Zijn hand schoot uit en raakte iets massiefs.

„Hup, meneer Finch!" zei Guiseppe. pe. Hij was er nu van overtuigd, dat de man in het tafellaken met iemand was, wien de hoogste belangen van de Rode Kip ter harte gingen.

George deed wat hem was aangeraden. Het tafellaken geraakte in nog heftiger beweging. De hand schoot van zijn schouder af.

Tegelijkertijd ontstond er in de eetzaal-vóór een verward rumoer van stemmen en gingen alle lichten uit.

George had het niet anders kunnen wensen. Duisternis kwam hem uitstekend te stade. Hij sprong naar de brandladder en klom naar boven, met evenveel ijver, als mevrouw Waddington enige tijd te voren had aangewend, om naar beneden te komen.

Hij bereikte het dak en bleef even stilstaan, luisterend naar het tumult beneden. Toen hoorde hij door het lawaai het gerucht van iemand, die naar boven klom. Hij holde naar het slaapprieel en dook onder het bed. Hij begreep dat het niet baten zou, zijn toevlucht te zoeken binnen zijn woning. Dat was het eerste adres, waarheen de vervolger zich wenden zou.

Daar lag hij nu met ingehouden adem. Er kwamen voetstappen naar de deur toe. De deur werd geopend en het licht werd aangedraaid.

x x x

In zijn veronderstelling, dat de persoon of personen, die hij had horen opklimmen langs de brandladder, hem kwamen vervolgen, had George Finch een vergeeflijke vergissing begaan. Verschillende omstandigheden hadden er toe meegewerkt, om zijn vertrek uit de Rode Kip onopgemerkt te doen geschieden.

Ten eerste: juist toen agent Garroway op het punt stond, zijn hoofd te bevrijden uit de plooien van het tafellaken, gaf Guiseppe, in nauwelijks te volprijzen trouw aan zijn werkgevers, hem met de koffiepot een tik op het oog. Hierdoor was het uitzicht van de politieagent opnieuw bemoeilijkt, en vóór hij weer in staat was, helder te denken, was het licht uitgegaan.

Ten tweede: de maan, die begrijpelijkerwijze partij koos voor George, en haar beste beentje voor wilde zetten om hem te helpen, ging achter een dikke wolk en bleef daar. Geen menselijk oog was derhalve getuige geweest van des jongelings klimpartij op leven en dood.

De personen, wier gerucht op de brandladder hij had vernomen, waren er twee, die, evenals hij, geen ander doel voor de geest hadden dan zich zo snel mogelijk te verwijderen uit de gevaarlijke zone. En hun gevoelens tegenover George waren zo verre van vijandig, dat beiden, als ze hem gezien hadden, hem aangespoord zouden hebben tot spoed, met hun beste wensen. Want één hunner was madame Eulalie en de tweede was niemand minder dan James Fletcher in eigen persoon.

James Fletcher, zijn aanstaande bruid begeleidend, was in de Rode Kip verschenen een paar minuten na George, en evenals George had hij ontdekt, dat het er vol was, tot het laatste tafeltje toe. Maar anders dan George had hij die toestand niet gelijkmoedig beschouwd. Hij had de volle kracht van zijn majesteitelijke persoonlijkheid aan de arbeid gezet, en daardoor aanleiding gegeven, dat er een extra-tafel verscheen en gedekt werd. Die tafel was komen te staan in de vaargeul tussen de andere tafels, juist waar het restaurant-binnenshuis grensde aan het appendix-buiten.

Aanvankelijk leek die positie niet vrij te zijn van schaduwzijden. Er kwamen herhaaldelijk kellners door de vaargeul, en zij waren gedwongen tegen de stoel van meneer Fletcher aan te botsen, en dat is altijd onaangenaam voor iemand, die probeert te praten met het meisje dat hij liefheeft. Maar de tijd zou komen, dat die schaduwzijden uit het oog verdwenen, zo men acht sloeg op de strategische voordelen. Op het moment, dat de politie-inval geacht kon worden, formeel te zijn begonnen, bediende James Fletcher de beminde zijns harten uit een fles, die volgens bewering der directie champagne inhield. Hij werd bij die menslievende daad verstoord door een grote hand, die zwaar op zijn schouder neerkwam, en een ruwe stem, die hem berichtte, dat hij gearresteerd was.

Of James Fletcher voldoende geest en beleid zou hebben betoond, om evenals George Finch de aanvaller in het tafellaken te hullen en hem vervolgens een por in zijn oog te geven, zullen wij nooit te weten komen. Want de behoefte aan een dergelijk optreden werd opgeheven door de plotselinge verduistering; en juist toen kwamen de voordelen aan het licht van de zoeven geschetste positie.

De afstand tussen de tafel en de brandladder bedroeg slechts enkele passen; James Fletcher greep dan ook zijn verloofde bij haar hand en sleepte haar erheen; hij zette haar voetje op de onderste sport en gaf haar een opwaartse zetje, dat onmogelijk kon worden misverstaan. Een seconde later repte madame Eulalie zich dakwaarts van nabij gevolgd door James Fletcher.

Tesamen stonden zij stil aan het einde van hun donkere tocht en keken zij naar beneden. De lichten van de Rode Kip waren nog steeds uit, en uit de duisternis rees een verward rumoer, ten teken, dat zekere onbekende personen het aan de stok hadden met zekere onbekende personen. Madame Eulalie vond het maar beter, dat zij en haar beminde er buiten stonden, en zij sprak die opvatting uit.

„Ik had nooit kunnen denken, dat je zo'n makkelijk mens was om bij je te hebben in geval van nood, Jimmy," zei ze. „Zo gewiekst als jij ons uit die zaak loodste, heb ik 't nog nooit gezien. 't Is vast niet de eerste keer, dat je zoiets bij de hand hebt."

James Fletcher veegde met een zakdoek over zijn hooggewelfd voorhoofd. Het was een warme avond en hij had zich ingespannen.

„Ik zal 't mezelf nooit vergeven, dat ik je in zo'n avontuur heb gestort," zei hij.

„O, maar ik vond 't heerlijk!"

„Enfin, 't is gelukkig goed afgelopen...."

„Da's de vraag nog," viel madame Eulalie hem in de rede.

„Wat bedoel je?"

Zij wees naar beneden.

„Er komt iemand naar boven!"

James Fletcher tuurde.

„Ja, zowaar.. wat moeten we nu?"

„Kunnen we niet langs de trap naar beneden?"

James Fletcher schudde zijn hoofd.

„Dat kunnen we niet wagen. Ze zullen wel een schildwacht bij de uitgang hebben gezet."

„Ja maar, wat dan?"

Het is vooral in zulke ogenblikken, dat grote gaven des verstands de mens te stade komen. De meeste mannen zouden geen raad hebben geweten, of althans kostbare tijd verspeeld moeten hebben aan nadenken. James Fletcher daarentegen had met één rukje aan zijn machtige geest het probleem netjes opgelost, in vier en een kwart seconde.

Hij nam zijn aanstaande bruid bij haar arm en draaide haar om.

„Waar?" vroeg zij.

„Kijk," zei hij.

„Daar," zei hij.

„Wat?" vroeg zij.

„Dat," zei hij.

Verbazing stond afgeschilderd op het knappe meisjesgezichtje.

„Ik begrijp je niet," zei ze. „Waar had je me naar gekeken willen hebben?"

„Waarnaar wilde je, dat ik keek," verbeterde Fletcher onwillekeurig. Hij trok haar mee, een eindje het dak op. „Zie je dat prieëlachtige gevalletje? Dat is een balkonnetje, waar George Finch in slaapt, als er een hittegolf heerst. Ga daar in, doe de deur op slot, draai het licht aan...."

„Ja, maar...."

„....haal die kammetjes uit je haar en maak 't flink in de war."

„Waar is dat goed voor?"

„Luister nu maar. Als er iemand komt, zeg je, dat George Finch je zijn woning verhuurd heeft en dat je toilet aan 't maken bent om uit te gaan — om te gaan dineren. Intussen ga ik naar mijn kamers, en over een paar minuten kom ik boven om te kijken of je al klaar bent om mee te gaan eten."

Begrijpelijke trots overweldigde James Fletcher zozeer, dat hij zijn beschaafde taal vergat en in het jargon van het proletariaat verviel. „Is-tie effentjes fijn?" vroeg hij met schitterende ogen. „Is ie goed? Ben ik 't mannetje met prima spul in z'n kersepit ja of nee?"

Het meisje zag hem met blikken van verering aan. Ziedaar een der vertroostingen, die wij mannen van intellect mogen smaken; als de nood aan de man komt, wordt het vrouwelijk hart het meest bekoord door hersens. Het is misschien waar, dat de dames zich in rustige tijden bijwijlen vergapen aan malle kwasten en kwijnende blikken slaan in de richting van opgedirkte apen, die slechts aanspraak kunnen maken op bewondering doordat zij de eerste drie passen van de charleston kunnen uitvoeren. Maar laat het eens mislopen; laat er plotseling gevaar dreigen. Wie is dan de gewilde, naar, de klap op de vuurpijl? De man met de hoed maat tweeënzestig.

„O, Jimmy!" riep ze uit, „da's gewoon geniaal!"

„Ja, hè?"

„Uitkomst over een water!"

„Zoals je 't noemen wilt. Maar dan moet je voortmaken. We hebben geen tijd te verliezen."

En zo geschiedde het, dat George Finch, onder het bed genesteld, aan de vloer werd gekluisterd en een veldslag moest leveren met zijn nieszenuwen, die, door stof geprikkeld, dreigden met verraad, hetgeen ongetwijfeld moord- en brandgeschreeuw en 'n vloedgolf van politieagenten zou veroorzaken.

Het eerste voorwerp, dat doordrong tot het bewijszijn van George Finch, nadat zijn ogen zich hadden gewend aan het licht, was een enkel. Die was gehuld in een kous van doorschijnende zijde en werd bijna onmiddellijk verrijkt met het gezelschap van een tweede enkel, gelijkerwijs gekleed. Gedurende een niet onaanzienlijke tijdsgewricht besloegen die enkels, hoe slank ook, een zo aanzienlijke breedte van George's gezichtskring, dat zij om zo te zeggen de hele wereld voor hem verduisterden.

Toen zag hij de enkels verschuiven, in de richting van het voeteneind van het bed, waar de scheerspiegel hing.

(Wordt vervolgd)

We gaan naar Willemstad...

Optimisme en pessimisme over de strijd tegen de Oranje-elf

Emmastad. — Na de bekendmaking van de namen van de negentien spelers van de Nederlandse ploeg, die over enkele weken op Curaçao zullen arriveren, begint de „grote wedstrijd Curaçao — Nederland" op de Isla zo stilletjes aan het gesprek van de dag te worden. Zoals wij reeds enige tijd geleden berichtten, zullen de Nederlandse spelers en officials hun intrek nemen in het hotel, of in een van de bijgebouwen (z.g. „dependences") van het Hotel C.P.I.M. te Emmastad, waar de heer Mehrings (ex-Manager Piscaderabaai Club en Shell Club Maracaibo) de scepter zwaait.

Hato moet op zijn qui-vive zijn

Gedurende het grootse Jong Holland-tournooi enige jaren geleden, logeerde de spelers van het Bosse B.V.V. in het Hotel te Rio Canario, dat nu gesloten is. Het C.P.I.M. Hotel heeft in, zowel als buiten de Cepim, een zeer goede naam. Het is de laatste tijd mooi verfraaid en heeft een prachtig bar. Het eten, het zorgekind van menig hotel, is prima. Enige weken geleden heeft de actieve heer Nehrings een zeer keurig leestafel in de lobby „gekopend", waar men de modernste en nieuwste magazines en tijdschriften kon vinden.

Wij twijfelen er niet aan, of de gastvrije Isla-gemeenschap zal alles doen om het de Nederlandse sport ambassadeurs naar de zin te maken.

Vanzelfsprekend, hopen de hier wonende Europese Nederlanders, dat het vertegenwoordigend Nederlands Elftal tegen de watervlugge en kundige „Hoenan di Corsouw" benoorlijk partij zullen geven. De prestaties van het Nederl. Elftal van de laatste tijd in aanmerking nemend, waar de Nederlandse voetballers de ene harde klap na de andere in interland wedstrijden moesten incasseren, zijn velen pestimistisch t.o.v. de te verwachten verrichtingen van de Oranje-leeuwen.

Dat de wereld-pers Nederland als „de zwakke broeder van het Europese voetbal" betitelt, is ook hier bekend. De inzinking van het Nederlandse voetbal op de „wereld-markt" wordt toegeschreven aan de uittocht van vele prominente voetballers, z.a. Wilkes, Rijvers, Appel, de Munck, Rooz...bere, om maar een paar van de bekendste te noemen, die nu in Italie, Spanje, Frankrijk en Duitsland daarbetaalde professionals zijn geworden.

Van de Curacaose sportvelden

Niet alleen in de Nederlandse pers, maar ook de hier wonende Nederlanders, wordt het krampachtig vasthouden van de K.N.V.B. aan de oudewetse „amateurs-bepalingen" zwaar bekritiseerd.

Vele Hollanders zijn van oordeel dat, wil Nederland weer mee gaan tellen in de voetbal wereld, de K.N.V.B. het (voetbal-)roer moet omgooien en dat de K.N.V.B. met zijn tijd dient mee te gaan.

Niet zo somber

Niettegenstaande deze critische en pesimistische geluiden zijn er weer andere Nederlanders, die het niet zo somber inzien en het Nederl. Elftal de beste kansen geven in de „wedstrijd van de eeuw" tegen Curaçao.

Algemeen wordt betreurd, dat Nederlands beste voetballer van het ogenblik, Abe Lenstra, niet naar Curaçao zal komen. Men had gaarne de grote Friese crack op de Rif-„mat" in actie gezien. Maar...... „Us Abe" is niet gezien bij de K.N.V.B. wordt er gefluisterd, en...... hij durft niet te vliegen.... Dus geen Abe!

De midvoor, van het Nederl. Elftal, Bleyenberg van de club „Rigtersbleek", — die pas een aanbod van de Franse Profclub „Straatsburg" afgeslagen heeft — maakte in de afgelopen competitie in 26 wedstrijden 33 doelpunten. Dus keeper Hatot zal voor hem op zijn qui-vive moeten zijn! Nederlands nieuwste Internationaal Dillen (PSV) staat derde op de lijst van topscorers met 27 doelpunten. Dus toch een voorhoede om in de gaten te houden.

N.A.L.T.B. KAMPIOENSCHAPPEN

Willemstad. — De uitslagen van de gisteren gehouden tenniswedsrijden luidden: G. Phillip slaat K. Huit met 7—5, 6—0 en 6—0; K. Lourens slaat J. Remme met 6—2, 6—3 en 6—2.

HONGAARSE TRAINER NAAR SURINAME

Paramaribo. — In een algemene vergadering, heeft de Surinaamse Voetbal Bond de komst van de Hongaarse trainer Vereb, die door de voorzitter de heer De la Fuente in Nederland geëngageerd was goedgekeurd.

DUKE NAAR DE TT-RACES

Voor de T.T.-races, welke 10 Juli op het circuit van Drenthe bij Assen worden gehouden, is thans ook de inschijving binnengekomen van het officiele Gilera-team, dat in de 500 cc klasse zal uitkomen. De ploeg zal bestaan uit Geoff Duke, Alfredo Milani en Reginald Armstrong.

Schermen

Willemstad. — Gisteravond is er weer geschermd op Suffisant. De ploegen Mariniers 1 en C.S.C. schermden tegen eikaar en het moet gezegd worden, C.S.C. is op overtuigende wijze Mariniers de baas gebleken. De eindstand 8—1 voor C.S.C. spreekt boekdelen. Verder kwam C.S.V. tegen P.S.V. uit en de eersten wonnen met (o, gosh,) 9—0.

Hedenavond komt Musketiers tegen Asiento uit in een degenwedstrijd. Deze wedstrijd wordt op Rio Canario gehouden.

Basketball wedstrijden

Willemstad. — Hedenavond worden in het Rifbargebad, na een korte tussenpoos, de basketball wedstrijden t. b.v. het Gebrekkige Kind voortgezet. Het beloven nu spannenden finale wedstrijden te worden. Zo treedt hedenavond 19.30 uur Lightning tegen Sithoe in het krijt. Om 20.45 uur gaan de Dragons hun krachten meten met SDL. Vooral laatst genoemde partij zal een maximum aan spanning opleveren.

MAIDENVOYAGE VAN CRISTOFORO

Willemstad. — Wie had dat een twintig of dertig jaar geleden kunnen geloven. De tijd gaat toch snel en plotseling vooruit. Zo zit men op een houten schip, en zo vliegen stalen machines over prachtige passagiersschepen, alsof het niets is.

De scheepvaart gaat met rasse schreden de moderniteit in. Wij zagen reeds verschillende prachtige schepen onze haven binnenvaren. Binnenkort komt een van de modernste schepen ter wereld, het is de „Cristoforo Colombo", het nieuwste, grootste en snelste schip van Italiaanse makelij. Dit schip behoort tot de „Italian Line" vloot. Het schip, dat een tonnage heeft van 30.000 ton, is op 10 Mei 1953 te water gelaten en is afgebouwd op de welbekende Ansaldo Shipyards van Genua. Op 10 Juni dit jaar voer het schip de eerste keer op de baren voor een proeftochtje en men bereikte op de Golf van Genua een snelheid van 26 knopen per uur.

De „Cristoforo Colombo" is een zusterschip van de „Andrea Doria", de reeds in gebruik zijnde „Liner" en heeft alleen dit verschil met haar oudere zuster, dat zijn sneller vaart. Voor het interieur staan de beste artisten borg voor om de „cruser" tot een van de meest artistieke te maken, zowel naar uiterlijk en innerlijk. Comfort style en luxe, dit vindt men alles aan boord van dit schip, dat op 15 Juli a.s. van Genua vertrekt om de maidenvoyage te maken naar New York. Volgens het schema arriveert het schip de 24e Juli a.s. in New York en vertrekt het de 31e weer naar Italië. Wij kunnen ons best voorstellen dat en maatschappij en agente van de „Italian Line", de C.T.C. trots zijn op de nieuwe aanwinst van de Italiaanse passagiers en vrachtvloot.

Spanning rondom de Venezuela-cup

Rudolph wint in grootse stijl de beker

Willemstad. — Voor een talrijk publiek, waaronder vele vooraanstaande personen uit onze gemeenschap, werd gistermiddag op de C.S.C.-banen de finale verspeeld voor de Venezuela Cup. Deze beker is toentertijd ter beschikking gesteld door de Consul van Venezuela en een reeks van jaren worden deze wedstrijden met veel succes verspeeld, waarbij de finale steeds wordt verspeeld op de dag van de bevrijding van Venezuela. Vele vooraanstaande leden van de Venezolaanse kolonie op ons eiland, waaronder de Consul zelf, woonden deze finale bij. In de finale hadden zich geplaatst de heren Henk Rudolph en Siegfried Lampe.

Het is een langdurige strijd geworden, daar beide spelers uitgesproken base-line spelers zijn en het van hun vastheid moeten hebben. Lampe is de iets agressievere speler van de twee. Hij gaf vaak goede harde drives, doch Rudolph wist hier raad mede en haalde de meest onmogelijke ballen. Dat beide spelers volkomen aan elkaar gewaagd waren, bleek wel uit het feit, dat ook deze wedstrijd eerst na vijf sets kon worden beslist, na een strijd, die ruim 2 1/2 uur had geduurd. Voor het publiek was het een over het algemeen wat eentonige wedstrijd, zonder daverende services of smashes of spectaculair netspel. Dit was een geheel ander soort spel. Een zich steeds weten te beheersen, de met uiterste vastheid geplaatste ballen en een steeds geconcentreerd zijn op elke bal en elke slag. En in dit spel bleek Rudolph uiteindelijk de meester te zijn. Onverstoorbaar speelt hij zijn spel.

Zoals wij reeds zeiden, niet een voor het publiek sensationeel spel, doch meer een spel van een tennis-mathematicus. Een spel van 2 spelers, die zich razend snel over de court wisten te verplaatsen en dan te bedenken, dat in deze finale 2 spelers uitkwamen, die beiden al de vier kruisjes zijn gepasseerd. Wij moeten er bewondering voor hebben, dat deze spelers op een dergelijke leeftijd nog zulke prestaties weten te leveren en met meer vechtlust en vitaliteit hun wedstrijd speelden dan wij van menige jeugdige speler kunnen zeggen.

Doch de vraag, die iemand ons tijdens deze wedstrijd stelde, nl., of Curaçao geen jonge krachten in deze sport meer kan opleveren, kunnen wij gerust stellen. Over drie jaar zullen wij hier op Curaçao over verschillende jonge krachten beschikken, die waardig zullen zijn de taak van de nu oudere spelers over te nemen. Voor ons staat dit vast.

De wedstrijd

In de eerste set neemt Lampe een vrij regelmatige 5—1 voorsprong. Rudolph komt dan nog even terug tot 5—3, doch dan wint Lampe zijn servicegame en het is 6—3 en daarmede de eerste set voor Lampe.

In de tweede set is het Rudolph, die een 4—1 voorsprong neemt door enorm vast spel. Lampe gaat nu, in tegenstelling met de 1e set, weer meer risico nemen. Hij komt op 4—2, doch verliest ook de beide volgende games en deze set is dan voor Rudolph met de score 6—2.

In de derde set verliest Rudolph zijn service-game, hetgeen Lampe blijkbaar tot navolging dwingt. In een lang baseline-duel, af en toe afgewisseld door een tactisch stop-volley achter het net, gaan de games om en om tot 4—4. In deze 8e game zien wij eindelijk een aanvallende Rudolph en met prachtige harde drives gelukt het hem zijn tegenstander uit positie te spelen en deze game te winnen. De beide volgende games zijn echter voor Lampe en daarmede de set. En zo gaat Lampe de pauze in met 2 tegen 1 voorsprong.

Na de rust wordt de strijd met even veel energie verder gespeeld. Rudolph neemt een 4—1 voorsprong, waarna Lampe er 4—2 van maakt. En dan zien wij in de zevende game van deze vierde set de mooiste game van deze hele wedstrijd. Van beide zijden wordt in deze game om de punten gevochten als om een schat.

Het is een prachtig drive-duel met van weerskanten zeer harde en vooral geplaatste drives. Het is nu alles tennis wat de klok slaat en het publiek wordt er kennelijk enthousiast door. Razend snel bewegen beide spelers zich van de ene zijkant van de baan naar de andere. Langdurig zijn de rally's en een zucht ontsnapt het publiek wanneer een van beiden mist.

Met 6—2 brengt Rudolph deze vierde set op zijn naam. En voor insiders staat het nu wel vast, dat Rudolph met de overwinning zal gaan strijken.

In de final-set is Rudolph overtuigend de betere speler, waarbij hij juist in deze beslissende set veel vrijer gaat spelen en nu met harde, crosscourt-drives vele punten scoort. Met 6—0 moet Lampe deze set aan Rudolph laten, hoewel deze score wel enigszins geflatteerd genoemd mag worden, al was Rudolph deze final-set dan ook absoluut sterker.

Na afloop van deze strijd reikte de consul van Venezuela met een gloedvolle speech de beker aan de winnaar uit.

J.K.

Don Gilberto onder bewaking

Stuurman Tromp nam Colombiaanse bewaking naar Aruba

Oranjestad. — Gisteren is een Colombiaans vrachtscheepje onder commando van de Arubaan Tromp de haven van Oranjestad binnengelopen. Aan boord bevonden zich zeven gewapende Colombiaanse soldaten.

Het schip bleek in Puerto Estrella in beslag te zijn genomen, verdacht van smokkelarij. De kapitein kreeg order onder gewapende geleide naar Rio Hacha te stomen. Hij zette echter koers naar Aruba. Bij aankomst te Oranjestad werden de stom verbaasde militairen door de politie ontwapend. Na overleg met de Colombiaanse consul werd besloten, dat de Colombiaanse soldaten met de eerst volgende gelegenheid op kosten van het Colombiaanse consulaat naar hun vaderland zouden worden teruggezonden.

Onze correspondent meldt over dit vreemde voorval, dat de Don Gilberto, een zeilscheepje varende onder Columbiaanse vlag en het eigendom van een Colombiaanse onderneming in de haven van Puerto Estrella (Colombia) lag toen de autoriteiten beslag legden op schip en lading wegens overtreding van de uitvoerbepalingen. Er werd een gewapende macht van zeven soldaten aan boord geplaatst en de kapitein kreeg de opdracht het schip naar de haven van Rio Hacha te brengen.

Wat ook de redenen mogen zijn geweest, kapitein Tromp zette koers naar Aruba. De gewapende macht was uitgeschakeld wegens zeeziekte, dus de kapitein had vrij spel.

Men kan zich de verbazing voorstellen van de militairen, toen zij zagen dat zij er behoorlijk tussen waren genomen, doch de gezagvoerder bevond zich op eigen territorium. De soldaten werden voorlopig ontwapend door de politie.

Momenteel zijn er onderhandelingen gaande tussen de Colombiaanse consul enerzijds en de Nederlandse autoriteiten anderzijds. Commissaris Botterweg is hiertoe speciaal van Curaçao overgekomen.

De heer E. Tromp is, wat men noemt, een oude zeerob, van omstreeks 60 jaar, die al jaren op verschillende schoeners vaart in het Caraibische gebied. Het is een ervaren zeeman, die een paar landrotten eens mooi om het „zeetuintje" heeft geleid.

Het is echter te hopen dat de Colombiaanse autoriteiten het incident sportief zullen opnemen. Als een paard zijn stal ruikt, is hij een maal niet meer te houden.

Nader vernemen wij nog, dat de „Don Gilberto" onder bewaking van de Nederlandse Marine staat. Om 5 uur werd de haven afgezet wegens overgrote publieke belangstelling. (Naar het schijnt heeft de eigenaar(es) schuld op Aruba en wordt het scheepje misschien in beslag genomen.)

Kransleggingen en dansen

Venezolaanse gemeenschap viert onafhankelijkheidsdag in barak 17

Willemstad. — Vrolijk wapperden gisteren op de Venezolaanse schepen in onze haven en van de huizen, waar Venezolanen wonen, de Nationale kleuren van ons buurland Venezuela, waarmede wij in zeer goede vriendschap leven en nauwe relaties onderhouden. Venezuela herdacht n.l. haar bevrijdingsdag. Deze herdenkingsdag is alhier ingeluid met een plechtige Misa Pontifical, die is opgedragen in de Kerk van de H. Fatima in Suffisantdorp. Na deze hoogmis, die door velen werd bijgewoond, legde de Consul Adjunto van Venezuela, señorita Jove, traditie getrouw bij het standbeeld van Simón Bolivar, de bevrijder van Venezuela een krans, bij het standbeeld van Pedro Luis Brion op het Brionplein volgde eveneens een kranslegging.

Na deze plechtigheid toog het gezelschap naar Suffisantdorp, alwaar in de Venezolaanse club een receptie gehouden werd, waarbij de leden van de Venezolaanse dorpscommissie als gastheren optraden. Op het welzijn van Venezuela en de President werd getoast. In de n.m. vond in de feestzaal van Suffisantdorp (Barak 17) het traditionele vrijheidsbal plaats, welke elk jaar weer door de directie van de C.P.I.M./C.S.M. aan de groep Venezolaanse werknemers en hun gezinsleden wordt aangeboden. Deze gezelligheid werd ingezet met de Nederlandse, Venezolaans en Curaçaose volksliederen waarna de ceremoniemeester de heer Ramones, de Adj. Directeur van de C.P.I.M. de heer W. van Wordragen inleidde die in de Spaanse taal een korte rede hield.

De Venezolaanse Consul señorita Jove beantwoordde deze speech. De laatste spreker was de heer Ramones zelf. Jammer was, dat van het gesprokene weinig verstaan is daar het geluidsapparaat niet goed fungeerde. Na deze toespraken betrad onder luid applaus als nummer een de dansvloer, de heer Dr. Ir. H. Ter Meulen die met de Venezolaanse consul señorite Jove een walsje maakte.

Direct was de vloer bezet met danslustigen, die blijkbaar van de warmte in de zaal geen last hadden. De feestzaal was versierd met palmen en de nationale kleuren van Venezuela en Nederland. Op de voorgrond, de fotos van H. M. Koninging Juliana en Simon Bolivar geflankeerd door de Nationale vlaggen van Nederland en Venezuela. LLuvia Musical verhoogde de stemming en natuurlijk ook de welvoorziene bar.

Ruim 600 feestvierenden waren bij dit feest aanwezig, waaronder de heer Dr. Ir. H. Ter Meulen directeur van de C.P.I.M./C.S.M., de heer W. van Wordragen Adj. direceteur van de C. P. I. M. en echtgenote en de Adj. directeur Dr. R. Flachs en echtgenote. Verder de consul van Venezuela señorita Jove en de consul van Sto. Domingo Don Julio Espinal, de heer M. P. Gorsira, Gezaghebber van Curaçao, de P. G. Mr. J. A. J. Ellis en Minister R. Plantz, Tevens waren aanwezig Gedeputeerde Jonkhout en echtgenote, de Voorzitter van de club Bolivariana, de heer Ruben Yrausquin en de heer Donkermeyer en echtgenote. Van de C.P.I.M. zagen wij nog de heer Mr. H. Baake van de Afd. Industrial Relations en diens assistent de heer L. Lemmens, de heer Storm chef van de Afd. Personeelezaken, de heer A. Bouwens van de Afd. M. D., de heer L. Poldervaart chef van de Afd. A.B. en de heer S. Reitsma chef van het Suffisantdorp en staf personeel. Met het Venezolaanse Volkslied en uitroepen van Viva Venezuela kwam er om 4-uur een einde aan deze, voor de Venezolanen gezellige feestviering.

Filmliga vertoont interessant programma

Willemstad. — In het Asiento theater draaien morgenavond voor de Filmliga Curaçao twee opmerkelijke films. De eerste, een documentaire over Anthony van Leeuwenhoek, de bekende geleerde op microscopisch gebied is een zeer interessante film. Duidelijk kunnen wij zien hoe de geleerde gearbeid heeft aan de verbetering van de microscopie.

De verschillende onderzoekingen zijn aan de hand van zijn werken op het celluloid vastgelegd en laten de toeschouwer zien, hoe men in vroegere jaren de onderzoekingen moest verrichten, met een eigen gemaakte microscoop. In de moderne laboratoria werkt men nu met electronische microscopen, die 80.000 maal het subject vergroten. Een zeer interessante documentaire.

De tweede film „Fury" is een Amerikaanse film van Fritz Lang. Feitelijk is het de eerste film van deze beroemde producer. Deze film bewijst, dat Fritz Lang een bijzondere kijk heeft op het leven in de V.S. Het sociale thema, dat deze film op het doek doet leven, is er een van realistische inslag. Het gaat over een onschuldig man, Joe Wilson (Spencer Tracy) die in een klein stadje wordt gearresteerd, beschuldigd van kinderroof. Joe is op weg naar zijn meisje, waarmede hij gaat trouwen. Terwijl het nieuws, dat een der kinderrovers is gearresteerd, als een lopend vuurtje door het stadje gaat, worden de gevoelens van de bewoners van Strand, zoals het kleine plaatsje heet, opgezweept en al spoedig vormt zih een menigte voor de gevangenis, die Joe wensen te lynchen Deze is nog wel niet schuldig bevonden, maar de menigte denkt hier niet eens aan. Wanneer de wraaknemers bij de cellen komen, blijkt dat de bewaker de seutel naar binnen heeft gegooid en men kan er niet in. Dan wordt het hele gebouw in lichte laaie gezet. Wanneer de militaire politietroepen arriveren vinden zij slechts een afgebrand gebouw. Joe is er echter toch in geslaagd te ontsnappen en gaat nu met behulp van zijn twee broers wraak nemen.

Hierna spelen de gebeurtenissen zich in snel tempo af, waarbij het dramatisch element een groot aandeel krijgt te verwerken.

Twee Arubanen naar de States

Dit is Loreto Kock, die naar de States vertrekt om op kosten van de Lago verder te studeren.

Hendrik P. Bareno behoort ook tot de uitverkorenen. Ook hij zal als een verdienstelijk leerling naar Amerika gaan om verder te studeren.

Mes op KNVB-keel

Nederland gaat over tot semie-amateurisme

's-Gravenhage. — De bekendmaking van het besluit van het bestuur van de K.N.V.B. tot wijziging van de constellatie van de eerste klasse-competitie heeft enorme sensatie verwekt in de Nederlandse sportwereld. Zowel de nationale eerste klasse als de drie regionale eerste klassen zullen gedurende het eerste seizoen bestaan uit elk dertien clubs. Voor het daarop volgende seizoen zullen zij teruggebracht worden tot twaalf verenigingen. Over de regeling van de promotie en degradatie tussen de nationale eerste klasse en de regionale eerste klasse wordt nog nader beslist.

Victorie voor Beroepsvoetbalbond

Naar nader vernomen wordt, had een comité, waarin vertegenwoordigers van Sparta, Feyenoord, Excelsior en A.D.O. zitting hadden, dezer dagen te Utrecht een onderhoud met de voorzitter van de K.N.V.B., ir H. F. Hopster, en de secretaris-penningmeester L. Brunt. Daarbij was tot uiting gekomen, dat de eerste klassers de werkzaamheden van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond niet onderschatten en dat volgens het comité grote gevaren dreigden voor de bestaande clubs, welke zij slechts af te wenden achten door drastische verruiming van de amateursbepalingen op korte termijn. Mocht het bondsbestuur daartoe niet willen medewerken, dan zou een groot aantal eerste klassers genoodzaakt zijn zelf maatregelen te nemen.

Na de bijeenkomst heeft het comité aan alle eerste klassers circulaires gezonden, waarin gevraagd werd, hoe men tegenover de kwestie staat. Zaterdagmorgen hadden 23 eerste klassers geantwoord zich met de denkbeelden van het comité te kunnen verenigen. Het comité heeft het K.N.V.B.-bestuur daarna op de hoogte gesteld van de mening der eerste klassers.

„Twee dingen moet men in het oog houden", aldus ir Hopster in zijn commentaar op een en ander. „In de eerste plaats gaat het om de vraag, hoe wij het spelpeil kunnen verbeteren, en ten tweede zijn zij er ons van bewust, dat aan de stroom van verlangens tot vergoedingen tegemoet moet worden gekomen. Wat het laatste betreft, hierover is er nog geen uitgewerkt plan. Ik persoonlijk meen, dat betaalde voetbal beperkt moet blijven tot een kleine groep."

„Vooropstellende, dat het op het ogenblik zeer moeilijk is zich over de zaak uit te spreken, kan ik toch wel zeggen, dat ik aan een kant betreur, dat de Bond overstag is gegaan", aldus mr R. W. Plek, voorzitter van de commissie voor het amateurisme van de K.N.V.B. „Wij hebben altijd gezegd, dat het profesionalisme in welke vorm dan ook in Nederland niet mogelijk was. Als we zien, hoe vele eerste klassers momenteel de grootste moeite hebben om het hoofd boven water te houden, dan vraag ik mij af, waar men het geld voor de vergoedingen vandaan denkt te halen. Aan de andere kant kan ik me echter voorstellen, dat men aan zekere verlangens heeft willen voldoen en men op deze manier de Nederlandse Beroepsvoetbalbond de wind uit de zeilen wil nemen."

Beroepsvoetbalbond begint

„We gaan gewoon door en in September zal de competitie van de Nederlandse Beroepsvoetbalbond, zoals ontworpen, beginnen". Dit deelde de heer P. Swart namens het bestuur van de K.N.V.B. mede. „Wij hebben ons doel bereikt. De leiding van de K.N.V.B. is nu dus zelf tot de conclusie gekomen, dat op de huidige weg in onze nationale voetbalwereld niet kan worden voortgegaan. De mogelijkheid, dat in dit verband alsnog overleg tussen beide bonden wordt gepleegd, staat, wat ons betreft althans, nog altijd open."

Coureur doodgereden

Francorchamps. — Tijdens de openingsrace om de Grote Prijs van Francorchamps is de Australische coureur Gordon Laing met een 350 cc fabrieks Norton dodelijk verongelukt. Hij vloog uit de beruchte „carrierebocht" en was op slag dood.

Fangio wint Le Grand Prix

's Gravenhage. — De Argentijn Fangio won aan het stuur van Mercedes-Benz de Grote Prijs van Frankrijk. Hij reed met een gemiddelde snelheid van 186,638 km per uur. Kling (Duitsland) werd met Mercedes tweede en Manzon (Frankrijk) met Ferrari werd derde.

BEDWINGING VAN DE „EVEREST"

Bijgeloof van Sjerpa-gidsen

Nieuw Delhi. — Ervaren Sjerpa-gidsen, die aan de voet van de Himalaya wonen, geloven, dat de goden van de hoge bergtoppen vertoornd zijn wegens de bedwinging van de Everest en zich wreken door bergbeklimmers ongelukken te bezorgen.

Toen een oude Sjerpa werd verteld, dat er in de laatste tijd een Oostenrijker op de Saipal en drie Italianen op de Api om het leven zijn gekomen, zeide hij: „de Himalaya neemt wraak voor de Everest".

Dit jaar zijn bij beklimmingen reeds vier personen om het leven gekomen. Verscheidene andere Alpinisten moesten hun pogingen opgeven met bevroren lichaamsdelen. Een van hen moest een voet laten amputeren. Hillary, een van de bedwingers van de Everest, brak een paar ribben en liep malaria op. Slechts één bergtop kon worden bereikt, namelijk de Api. Maar de beide Italianen die er in slaagden, zijn om het leven gekomen, alleen hun Sjerpa-gids overleefde de expeditie. Wegens vrees van de Sjerpa gidsen voor wraak van de goden moesten Japanners de bestijging van de Manasloe en Britten en Indiërs de beklimming van de Baihalidjot opgeven.

Een nieuw zwemwonder?

Abcoude. — Het 13-jarige Robbensterretje Mary Kok heeft haar zoveelste overwinning in enkele weken behaald door in de drie kilometer zwemwedstrijd bij de dames in 44 min. 57.1 seconden te zegevieren. Zij noteerde een snellere tijd dan de eerst aankomende heer, haar clubgenoot Herman Willemse, die 45 min. 5.8 seconden liet afdrukken!

Fanny wint gemakkelijk

Dortmund. — Bij internationale avond-athletiekwedstrijden won Fanny Blankers-Koen de tachtig meter horden gemakkelijk in 11.7 seconden. Op de 4 x 100 meter liep de Haagse Vlug en Lenig een uitstekende race; zij won in 42.1 seconden en bleef daarmede slechts 1/10 seconden van het Nederlandse record verwijderd.

Kovacs sneller dan Emile

Boedapest. — De Tsjechische „wonderloper" Emil Zatopek heeft op de 10.000 meter tijdens de landenwedstrijd Hongarije—Tsjechoslowakije in de Hongaar Kovacs zijn meerdere moeten erkennen. Kovacs won in 29 min 9 seconden tegen Zatopek 29 min. 9,8 seconden.

118 Antilliaanse studenten in Nederland

Amsterdam. — Volgens de juist verschenen statistiek van de Foreign Student Service telt Nederland dit studiejaar bijna 4000 buitenlandse studenten, hetgeen ongeveer tienmaal zoveel is als in de vooroorlogse jaren. Eenenderigtighonderd van deze studenten blijft tenminste een jaar en anderen vele jaren (tot zeven jaar toe) in Nederland voor studie-doeleinden. Ongeveer vijftienhonderd volgen hoger onderwijs aan de universiteiten; de andere helft kan men vinden op de academie voor beeldende kunsten, textielscholen, landbouwscholen e.d. Ruim duizend of 1/3 studeert in Amsterdam; voorts 1/3 in Delft, Den Haag en Leiden en de overigen zijn verspreid over heel Nederland. Ze zijn afkomstig uit: Indonesië (1.800), de Verenigde Staten (300), Suriname (286), de Nederlandse Antillen (118), statenloos (110), België (93), Duitsland (88), Zuid-Afrika (68), India (32).

Wereldrecord scheren verbeterd

Wat de Heerlense kappers enkele maanden geleden niet wensten te geloven, is maar al te waar gebleken. De benjamin onder hen, de 18-jarige Peter Heldens, heeft zijn oudere collega's een aardig lesje scheren weggegeven door het wereldrecord scheren met 5,2 seconden te verbeteren.

Uit vakliteratuur wist Peter van het bestaan af van een Oostenrijkse collega-kapster Hannelore, die het had laargespeeld in 37,2 sec. een bebaarde man blank te scheren en daarmee wereldrecordhoudster scheren was. Eenmaal het vak onder de knie (na vijf jaar studie) ambieerde Peter Heldens niets anders meer dan dit record te breken. Maandenlang heeft Peter met de stopwatch erbij zijn klanten in zulk snel tempo geschoren dat het hem naar zijn zeggen lukte een vriend in 29 sec. te scheren (tijd van inzepen en aanzetten van het mes niet meegerekend). Door dit succes voelde de Benjamin-kapper zich helemaal sate voor zijn officiële demonstratie. In het bijzijn van tal van collega's bleek Peter iets minder vlot, maar toch nog altijd zó vlot, dat zijn klant na 32 seconden redelijk goed geschoren uit de stoel kon opspringen. En diermee nu heeft Peter Heldens het wereldrecord gebroken maar dat niet alleen; hij heeft tevens het genoegen mogen smaken dat tal van collega's hun ongelovigheid hebben laten varen en de Benjamin van harte hebben gelukgewenst met zijn wereldrecord.

HIJ STAAT IN DE VERKEERDE RIJ

Domfort (Frankrijk). — Eerst werd hij zorgvuldig medisch onderzocht, daarna werden hem enkele druppels bloed afgenomen en, tenslotte legde men hem op een brancard om een liter bloed af te tappen. Toen werd het boer Jacques Dupont toch eindelijk wat te gortig en hij vroeg: Is dat nu allemaal werkelijk wel nodig, als je de geboorte van een kind komt aangeven? Grote schrik: het bleek, dat ons boertje in het stadhuis in de verkeerde rij was gaan staan. Er was namelijk die dag aanmelding van bloeddonors.

ONASSIS PROBEERT VENEZUELA, IRAK EN PERZIE OM TE KOPEN

Vervoercontract op realtybasis

In New York is bekend geworden, dat de Grieks-Argentijnse reder Onassis aan Venezuela, Irak, Perzië en Koeweit aanbiedingen heeft gedaan om tot overeenkomsten te komen voor het vervoer van de olie uit die landen met zijn schepen. Voor de prioriteit van het vervoer met de tankschepen van Onassis zouden de betreffende landen een royalty ontvangen van 1 sh. 6 d. per ton. Dit komt ongeveer overeen met hetgeen Onassis geaccordeerd heeft met Saoedi-Arabië.

De Venezolaanse regering zou het aanbod reeds hebben afgeslagen op grond van het feit, dat een dergelijke overeenkomst in strijd zou zijn met de rechten der producenten om hun olie vrij te exporteren. Volgens de correspondent van „Daily Telegraph" zou ook Irak reeds geweigerd hebben er op in te gaan.

Over de onderhandelingen van Onassis met Perzië verlopen is niet bekend. Koeweit zou er ook weinig voor voelen om op zijn aanbiedingen in te gaan. De twee grote oliemaatschappijen, die in Koeweit werken en daar een productie bereiken van een millioen barrels per dag, nl. de Anglo-Iranian Oil Comp. en the American Gulf Oil Corp. zouden zich krachtig verzetten tegen een dergelijke inbreuk op haar concessie-rechten. Naar schatting zullen de royalties, welke aan Saoedi-Arabië zullen toevloeien in het kader van het accoord met Onassis, £ 18 millioen per jaar belopen.

Een werkgroep van de Maritieme Transport Commissie der OEEC heeft de overeenkomst tussen Onassis en Saoedi-Arabië discriminatoir genoemd. De voltallige commissie zal op 20 Juli bijeenkomen om de kwestie te bespreken. Naar aanleiding hiervan heeft Onassis verklaard, dat alle mogendheden in de loop der tijden maatregelen hebben genomen om haar koopvaardij te beschermen. De overeenkomst met Saoedi-Arabië is blijkbaar niet naar de zin van degenen, die tot lusver een monopolie hebben gehad.

Onassis zeide verder te denken aan de instelling van een internationale ankvrachtenmarkt in Monte Carlo. Een dergelijke markt bestaat nog niet, doch zij is dringend nodig. Onassis zei er mede te kunnen beginnen zodra zij 10 grote tankrederijen en zes grote gebruikers van tankonnage bereid zou kunnen vinden om mede te doen. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft protest aangetekend tegen de overeenkomst met Saoedi-Arabië. De Aramco, die concessiehoudster is in dat land, heeft ook geprotesteerd.

PRAAG ARRESTEERT SOCIALISTEN

Oud-vice-premier krijgt 18 jaar

Radio Moskou heeft bekend gemaakt dat een Tsjechische rechtbank de vroegere plaatsvervangend premier van Tsjechoslowakije, Jan Sevcik, die 18 maanden geleden uit de Tsjechische regering is gezet wegens samenzwering tegen de staat, schuldig heeft bevonden en hem tot 18 jaar gevangenisstraf heeft veroordeeld. Sevcik was vroeger leider van de sociaal-democratische partij.

Volgens het Joegoslavische persbureau Joegopress zijn in Tsjechoslowakije grote aantallen vooraanstaande leden van de Tsjechische sociaal-democratische partij gearresteerd.

De gearresteerden zouden in verbinding hebben gestaan met oud-partijvoorzitter Bohoemil Lausjman. Tot de gearresteerden zou behoren Oldri John die tot September 1953 voorzitter was van het Tsjechische parlement.

Lausjman, die op geheimzinnige wijze uit Oostenrijk verdween, dook op 15 Mei in Praag op en legde toen verklaringen af volgens welke hij vrijwillig zou zijn teruggekeerd naar het land dat hij oudejaarsdag 1949 als vluchteling had verlaten.

New York. — In Amerika kan men zich bedienen van automatische huwelijksbureaux. Men werpt een dollar in de gleuf, waarna aan de automaat een portret plus het bedrag van de bruidsschat der toekomstige echtgenote ontglipt.

„Punt vier"-programma Suriname

Samenwerking Amerikaanse geleerden en Nederlandse technologen

De „Foreign Operations Administration" zal spoedig in Suriname beginnen met de uitvoering van een „Punt Vier"-programma voor coöperatiën. Op basis van het programma zullen Amerikaanse geleerden samenwerken met bekwame Nederlandse technologen, die voor de oorlog in Nederlands-Indië werkzaam waren, doch die nu op lange termijn zijn aangenomen door de regering van Suriname.

De samenwerking tussen Amerika en Suriname onder het „Punt vier"-programma is begonnen met een bezoek van twee Surinaamse ministers aan Washington in Juli 1953, die om technische bijstand verzochten. Het waren de minister van Financiën Emanuels en de minister voor Economische ontwikkeling Curiel. Er is daarna een programma opgesteld, waarvoor de overeenkomst getekend werd op 29 April 1954. Elk land trok voor het eerste jaar een bedrag uit van 150.000 dollars.

De voornaamste punten van het programma in de beginstadia zijn: het uitbreiden van het landbouwareaal en het afwisselen van de gewassen, vakonderwijs met hulp bij het oprichten van een nieuwe school voor vakonderwijs van een industrieel type, openbare gezondheidszorg, sanitaire maatregelen en gezondheidsleer, het bouwen van goedkope woningen, en gespecialiseerde technische bijstand in de geologie en de bosbouw.

De Amerikaanse deskundigen zullen voornamelijk werkzaam zijn op de gespecialiseerde terreinen zoals preventieve geneeskunde, vergroting van het landbouwareaal, en technisch onderwijs.

PVV verrast en wint van Voorwaarts

Paramaribo. — Onder leiding van scheidsrechter Rodgers bekapten gistermiddag op het groene tapijt in het Suriname stadion P.V. de hekkensluiter en Voorwaarts de koploper elkaar. De 4—3 nederlaag, die Voorwaarts moest incasseren, was een bijzondere verrassing! Al in de eerste vijfminuten spelen, wist Rack met een prachtige schuiver P.V.V. de leiding te geven, direct hierop scoorde Samsie de gelijkmaker, nog voor de rust scoorde Frank van P.V.V. een tweede doelpunt. Na de rust was het Degenaar, die gelijk maakte met een keihard schot, Samsie bezorgde voor Voorwaarts nog een doelpunt (3—2). De politiemannen hadden de moed niet verloren en zette energiek door, door keurig samenspel van Rack en Cederboom, bracht de laatste de stand op 3—3. De overwinning kwam voor P. V.V. met nog tien minuten spelen uit een prachtige pass van Ford 4—3. Degenaar deed nog alle moeite om voor Voorwaarts de gelijkmaker te scoren, maar niets mocht baten om P.V. V.'s doelman het nakijken te geven. Verdiend won P.V.V. het van Voorwaarts. Voor Zondag a.s. vermeldt het programma; P.V.V. — Robinhood, zullen de politiemannen ook de kampioen een spaak in het wiel kunnen zetten?

AARDBEVING OP DE PHILIPPIJNEN

Manilla. — Volgens berichten zijn reusachtige grondverschuivingen opgetreden in het berggebied tussen de provincies Allay en Sorsogon. Hulpploegen ruimen in Sorsogon het puin op van ingestorte gebouwen. Het gebied van de aardbeving strekt zich uit van het voornaamste Philippijneneiland Luzon naar de Vissayaneilanden in de Midden Philippijnen. Tachtig percent van de huizen in Sorsogon is verwoest. Sorsogon heeft 25.000 inwoners.

Volgens te Manila opgevangen radio-berichten zijn te Sorsogon twintig personen omgekomen. Bovendien zijn 350 personen gewond. Onder de slachtoffers zijn vier scholieren, die verpletterd werden onder een kerkklok. President Magsaysay heeft het leger en het Rode Kruis gemobiliseerd voor hulp aan de slachtoffers. Rondom de stad ontstonden grote spleten, waardoor het rioolstelsel werd vernield.

Liebe ohne Worte

Parijs. — Nu zit Pierre Gayon in de gevangenis. Hij had een hoorapparaat gestolen. Waarom deze vreemde diefstal? De verloofde van de 27-jarige Pierre was doof, kon zodoende zijn liefdesverklaring niet horen en hij schonk haar daarom de buit. Het was in ieder geval geen liefde zonder woorden.

Vliegtuig-export van V.S. Nederland grootste afnemer

Nederland, dat gedurende de laatste vijf jaar de eerste plaats innam wat betreft aankopen van zware transporttoestellen in de Verenigde Staten, stond in 1953 weer bovenaan op de lijst en kocht 15 grote vliegtuigen, aldus een publicatie in het blad „Plaines", een uitgave van de associatie van vliegtuigindustrieën in de V.S.

In 1953 werd voor 880.500.000 dollar aan vliegtuigen en onderdelen geëxporteerd. Daardoor is het vorig jaar het grootste exportjaar na de oorlog in de geschiedenis van de Amerikaanse vliegtuigindustrie.

Jager bijt leeuwin in de huid

Kampala. — Een Afrikaanse jager gewond had in het oerwoud van West-Oeganda, hem in zijn dij beet. De leeuwin had zich op de jager en een planter geworpen, toen deze haar op het spoor waren gekomen. De jager beet razend terug en nam een stuk huid van de leeuwin mee. De planter schoot het beest dood.

NIEUWS van PUERTO RICO

Het Derde Jaarlijkse Vistournooi is begonnen en duurt tot het einde van de zomer. De ook op Curaçao bekende vissen zoals balaoes, dradoes, bonitos, enz. komen in ruime mate voor in de zee rond het eiland. Er zijn boten te huur. Verdere informaties verstrekt de Portorikijnse Toeristen Commissie te San Juan.

Het Isla Verde Hotel, met 70 eenheden en slaapkamer cabañas zal op 15 Juli openen. Er is een zwembad, een eetzaal met uitzicht op zee en een cocktail lounge en bar. De heer Leo Riordan is de directeur.

Op 25 Juli viert Puerto Rico zijn tweede verjaardag als Gemenebest.

DE BRUIDEN ZIJN VERWISSELD

Benares (India). — Wat een gelukkig dubbel huwelijk zou geweest zijn, werd bijna een dorpsrevolutie. Zwaargesluierd stonden twee bruiden klaar voor de huwelijksceremonie. Het waren twee nichten met gelijke naam en de plechtigheid had een vlot verloop. Maar na afloop ontdekten de bruidegoms, dat hun bruiden verwisseld waren en door de zware sluiers had niemand er erg in gehad. Men meende eerst, dat hier opzet in het spel was en de wederzijdse families begonnen elkaar te lijf te gaan. Na een bijeenkomst met enkele dorpswijzen kwam men echter tot het verrassende besluit: de beide bruidegoms aanvaardden de verkeerde bruid!

De televisie is op Curaçao nog onbekend, maar in België kon men via de televisie een historische optocht door de straten van Brussel volgen. In het kader van het „Eurovisie"-programma, dat samenwerking beoogt tussen de Europese landen die televisie bezitten, werd de historische optocht in Brussel opgenomen met het doel deze uit te zenden naar alle landen, welke op het Eurovisie-net zijn aangesloten. Op de foto een beeld van de stoet, met op de achtergrond het Koninklijk Paleis.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)
17.30 Voor de kleinere kinderen in het Nederlands
17.50 Gramophoonplaten
18.05 Cumpleaños Feliz
18.15 Dinermuziek
18.45 Nieuws
18.55 Voor het slapen gaan
19.00 Boletin di Noticia
19.30 Wat de handel biedt
20.30 Zoeklicht op Nederland
20.35 „Musicorda" strijkorkest
20.45 Reportage
20.58 Henk van Ulsen draagt,
21.15 „Largo en allegro" van de Nederlandse componist Henk Badings.
21.30 Boeken vragen Uw aandacht
21.45 Dansmuziek
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)
19.00 Met de jarigen in de lucht.
19.10 Charla Católico
19.30 Hoorspel „El Gato"
19.45 Gevarieerde muziek
20.00 Surinaams kwartiertje
20.15 Gevarieerd programma.
21.00 Dansmuziek
22.00 Sluiting.

KELKBOOM (5.50 m.)
17.30 Opening
17.33 Kinderuurtje
18.25 Voor de jarigen
18.30 Dinermuziek
19.00 Muziek
19.45 Nieuws
20.00 Muziek
20.30 Opera muziek
21.30 Sluiting

AVROS (19 m.)
17.00 Voor de kinderen
17.15 Knickerbocker-programma
17.45 Voor de jarigen op de Antillen
18.00 Gevarieerde muziek
18.30 Joods Kwartier:
18.45 Nieuws
19.00 Krontjong band „Mata-Hari"
19.45 V & V
20.00 Advertenties
20.15 La Sonora Paramarera
20.45 Nieuws
21.00 Sluiting.

AGENDA

WEST-END: „Go, man go" 19 en 21 uur.

ROXY: „Blowing Wild" 19 en 21 uur.

CINELANDIA: „The Eagle and the Hawk" 19 en 21 uur.

CARIBE: „El Hijo d'Artagnan" 20 uur.

ROYAL: „Deported" 20 uur.

SUFFISANT-THEATER: „Me traes de un ala" 20 uur.

MUNDO NOBO TENNIS-STADION: NALTB-wedstrijden: H. Bakhuis — O. Hinds, I. Meit — S. v. Eyma, M. Schotborgh — S. Lampe 16.30 uur.

RIF BARGEBAD: Basketballwedstrijden Lightning — Sithoc 19.30 uur en Dragons — SDL 20.45 uur.

KRANSJE (Curaçaostraat): Marionettentheater; voorstelling in het Nederlands 20.15 uur.

APOTHEKEN

De nachtdiensten worden waargenomen in *Otrabanda* door: *Botica Coromoto*, Bredestraat 125, tel. 3241 en in *Punda* door *Botica Popular*, Columbusstraat 15, tel: 1269.

WIT GELE KRUIS

De nachtdienst wordt waargenomen door Zuster Wietmarsen, Niewindstraat 22a, tel: 3773.

Emmastad

WACHTDIENSTEN C.I.P.M.

Telegram Afdeling
05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. Kokshoorn tel. 2470

Personeel Afdeling.
Vanaf heden 12.00 t. m. Zaterdag 10 Juli 12.00 S. H. Tiesma, Troepiaalweg 19, J. D. tel. 4445
B. g.g. nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling
M. Guatier, Biesheuvel 3 tel. 2902

C. S. M.

Rederij
J. P. Hesper tel. 2710

Scheepsagentschap
08.00 — 23.00 kantoor tel. 2458 — 2551
18.00 — 19.00 G. H. v. Leeuwen tel. 2045.

Dok Afdeling.
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel. 3128